

§ 1 → 882

היכלות | בחילוק כל את שלפניה באלפא ביתא ויתהלך חנוך את האלדי' |
 ואינו כי לקח אותו אלדים.. | אמר ר' ישמעאל כשיע' ליתי למרום להסתכל
 בצפיית' | המרכבה הייתי נכנס בששה היכלות חדר | בתוך חדר וכיון שהגעתי
 5 בפתח היכל שביעי עמדתי בתפלה | לפני הב'ה ונשאנני עיני מפי מעלה
 ואמרת' רבונו של עולם | בבקשה מלפניך שתגרום לי בשעה הזאת זכות אהרן
 בן עמרם | אוהב שלום ורודף שלום שקבל כתר כהונה מלפני 'כסא' כבודך
 בהר | סיני שלא ישלטו בי קצפאל השר ומלאכ' שעמו ואל ישליכוני | מן
 השמי' מיד זימן לו מטטרון עבדו מלאך שר הפני' ופרח | בכנסיו ויצא כנגדי
 10 כשמחה רבה להצילני מידם ותפשני / ב | בידו לעיניהם ואמר לי בואך לשלום
 שנירצית לפני מלך רם | ונישא להסתכל בדמות המרכבה

§ 2 → 883

באותה שעה נכנסתי להיכל | ברביעי והדריכני למראה שכינה | והגי' והציגני
 15 לפני כסא הכבוד // להסתכל || להסתכל במרכבה וכשראוני שרי
 המרכ' (ב)ה ושרפי להבה נתנו | עיניהם בי 'מיד' נודעו עתי ונתעתי ונפלת
 ממעמדי ונרדמתי / מ | מפני זוהר דמות עיניהם וזיו מראה פניהם עד שגער
 בהם הב'ה | ואמר להם משרתי כרוביי ואופניי כסו עיניכם מלפני ישמעאל |
 אוהבי חביבי וכבודי שלא ירתע ולא ידעו. מיד בא מטטרון | שר הפני'
 20 והחזיר לי נשמתי והציגני על רגלי ועדיין לא היה לי | כח לומר שירה לפני
 כסא הכבוד של מלך הכבוד אדיר על כל | המלכ' זוהר על כל הרחני' עד
 שכלתה שעה לאחר שעה פתח | לי הב'ה שערי שכינה. שערי חכמה. שערי
 שלום. שערי כח. / ש | שערי גבורה. שערי דיבור. שערי שירה. שערי קדושה.
 שערי | נעימה. והאיר את עיני ואת לבי כאמרי תהלה ושבח ורנה | ותודה
 25 וחמרה פאר ונאוה הילול עז. וכשפתחתי פי ושבחתי | שירה לפני כסא חיות
 הקדש מתחת כסא של מלך הכבוד / ול | ולמעלה מן הכסא עונין אחריי
 ואמר' ק'ק' וב'כ'מ.

§ 3 → 884

אמר ר' ישמעאל באותה שעה היה נערי המרכבה ואופני להבה | ושרפי אש
 אוכלה באין ושואלין מאיזה עם הוא מאיזה שבט | הוא מה טיבו של זה. משיב
 מטטרון ואומר להם מעם ישראל | מובחר הב'ה להיות לו לעם משביעי' לוי
 הוא מרים לשמו מזרע | אהרן הוא שבחר הב'ה להיות לו משרת שקשר לו הב'ה
 בעצמו | כתר כהונה כסיני מיד פתחו ואמרו בודאי ראוי זה להסתכל | במרכבה
 35 דכת' אשרי העם שככה לו.

§ 4 → 885

אר' באותה שעה | שאלתי את מטטרון מלאך שר הפני' אמרת' לו מה שמך |
 40 אמר לי שבעי' שמות יש לי כנגד שבעי' לשונות שבעולם | וכולם על שמו של
 מלך מלכי המלכ' אבל מלכי קורא אותי | נער.

§ 5 → 886

אר' אמרת' למטטרון מפני מה אתה בשם קונך | בשבעי' שמות ואתה גדול
 45 מכל השרי' וגבוה מכל המלכ' וחביב | מכל המשרת' ונכבד מכל הצבא' ורב
 מכל האדירי' במלוכה / ו | ובגדולה ובכבוד ומפני מה קורי' אותך בשמי
 מרומים נער | השיב ואמר לי מפני שאני חנוך בן ירד. כשחטאו דור המבול |
 ואמ' לאל סור | ממנו ודעת דרכיך לא חפצנו הצילני הב'ה / מ || מביניהם
 להיות עליהם בשמי מרום לכל באי (ה)עולם שלא יאמרו / ר | רחמן אכזר הוא
 50 מה חטאו כל אותן האוכלוסין כשהיה נשיהם | בניהם ובנותיה' סוסיה' פרד'
 מקנה קניינם וכל עופות שבעולם | שאיבדן הב'ה עמהם בימי דור המבול חטאו
 בהמה מה | חטאו שספו עליה' לפיכך העלינו בחייהם לעיניהם בשמי / מ |
 מרום להיות עד עליה' לעולם הבא וזיווגני הב'ה במרום לשר | ולנגיד בין
 מלאכי השרת.
 55

§ 6 → 887

עיוא עוזא ועזאל היו מכטינין עלי | משמי מרומי' ממלאכי השרת ואמרו לפני
 60 הב'ה רבונו של עולם | לא יפה אמרו הראשוני' לפיכך לא תברא אדם. עוד
 משיב הב'ה | ואמר' להם אני עשיתי ואני אשא אני אסבול ואמלט וכיון | שראו
 אותי אמרו לפני ר' שב'ה מה טיבו של זה שעלה למרום / מ | מרומי' לא

1 §

- ויתהלך חנוך את האלהים ואינו כי לקח אותו אלהים. | אמר ר' ישמעאל 345
 כשעליתי |ל| במרום להסתכל בצפייתי במרכבה | הייתי נכנס בששה היכלות
 חדר בתוך חדר וכיון שהגעתי לפתח | היכל שביעי עמדתי בתפלה לפני ה'ב'ה'
 5 ונשאתי את עיני כלפי מעלה | ואמרתי רבונו של עולם בבקשה מלפניך
 שתגרום לי בשעה זו | זכות אהרן בן עמרם אוהב שלום ורודף שלום שקבל כתר
 כהונה | מלפני כבודך בהר סיני שלא ילול בי קצפיאל השר ומלאכים | שעמו
 ואל ישליכוני מן השמים מיד זימן לי ה'ב'ה' מטטרון עברו | מלאך שר הפנים
 10 ופרח בכנפיו ויצא לקראתי בשמחה רבה | להצילני מידם ותפשני כידו
 10 לעיניהם ואמר לי בא בשלום | שנתרצית לפני רם ונשא להסתכל בדמות
 המרכבה

2 §

- באותה שעה | נכנסתי להיכל שביעי והדריכוני למחנה שכונה והציגני לפני |
 15 כסא הכבוד להסתכל במרכבה וכיון שראוני שרי המרכבה ושרפי | להבה נתנו
 עיניהם בי מיד נרתעתי ונודעתי | נודעתי ונפילתי מעומדי | ונרדמתי מפני זוהר
 15 רמות עיניהם וזיו מראה פניהם עד שנער | בהם ה'ב'ה' ואמר להם משרתי
 שרפיי כרוביי ואופניי כסו עיניכם | מלפני ישמעאל בני אהובי חביבי וכבודי
 שלא ירעו ושלא | ידעו. מיד בא מטטרון שר הפנים והחזיר לי את גשמתי |
 20 והציגני על רגלי ועדיין לא היה בי כח לומר שירה לפני כסא כבודי | של מלך
 20 הכבוד אדיר כל המלכים וזהר כל הרוגים עד שכלתה | שעה. לאחר שעה פתח
 לי ה'ב'ה' שערי שכונה ש' שלום. ש' | חכמה. שערי כח. שערי גבורה. שערי
 דיבור. שערי שירה. | שערי קדושה. שערי נעימה. והאיר את עיני ואת לבי
 25 באמרי | תהלה ושבח ורנה ותודה וזמרה פאר ונאוה הלול עז. וכשפתחתי | את
 25 פי ושבחתי שירה לפני כסא הכבוד. חיות הקדש מתחת | כסא של מלך הכבוד
 ולמעלה מן הכסא עונים אחרי ואומרים | קדוש וברוך כבוד יי' ממקומו.

3 §

- אמר ר' ישמעאל באותה שעה || שעה היו נשרי המרכבה ואופני להבה ושרפי 346
 30 אש אוכלה שואלים | למטטרון. והם אומרים לו נער מפני מה הנחת ילוד אשה
 שיבא | ויסתכל במרכבה מאיזה עם הוא מאיזה שבט הוא מה טיבו של | זה.
 5 משיב מטטרון ואומר להם מעם ישראל שבחר ה'ב'ה' להיות | לו לעם משבעים
 לשון משבט לוי הוא תרומה לשמו מזרע אהרן | הוא שבחר ה'ב'ה' להיות לו
 35 משרת שקשר לו ה'ב'ה' בעצמו כתר | כהונה בסיני מיד פתחו ואמרו בודאי
 ראוי להסתכל במרכבה | דכתי' אשרי העם שככה לו וגו'.

4 §

- אמר ר' ישמעאל באותה | שעה שאלתי את מטטרון 'מלאך' שר הפנים אמרתי
 40 לו מה שמך אמר | לי יש לי שבעים שמות כנגד שבעים לשונות שבעולם וכולם
 על | שמו של מ'מ'ה' אבל מלכי קרא אותי נער.

5 §

- אמר ר' ישמעאל | אמרתי לו למטטרון מפני מה אתה נקרא בשם קונך כשבעים
 45 שמו' | ואתה גדול מכל השרים וגבוה מכל המלאכים וחביב מכל המשרתי |
 15 ונכבד מכל הצבאים ורב מכל האדירים במלוכה ובגדולה | וה' בכבוד | ומפני
 מה קורין אותך בשמי מרומים נער. השיב ואמר לי | מפני שאני הוא חנוך בן
 ירד שכשחטאו בני דור המבול וסרחו | במעשיהם ואמרו לאל סור ממנו שני'
 20 ואמרו לאל סור ממנו | ודעת דרכיך לא חפצנו. וטלני ה'ב'ה' מביניהם להיות
 50 עד עליהם | בשמי מרום לכל באי העולם כדי שלא יאמרו רחמן אכזרי הוא |
 מה חטאו כל אותן האוכלוסין ושיהם בניהם ובנותיהם סוסייהם | פרדיהם
 מקניהם וקניינם וכל עופות שהיו בעולם שאבדן ה'ב'ה' | עמהם בימי המבול
 מה העולם יאמרו אם הללו דור המבול חטאו | בהמה וחיה ועופות מה חטאו
 שספו עמהם לפיכך העלני ה'ב'ה' | בחייהם לעיניהם לשמי מרום להיות עד
 55 עליהם לעז' וחיווני ה'ב'ה' | במרום לשר ולנגיד בין מלאכי השרת באותה שעה
 באו שלשה | מלאכים ממלאכי השרת

6 §

- עזה עזה ועזאל והיו מסטינין עלי | בשמי מרום ואמרו לפני ה'ב'ה' לא יפה
 60 אמרו ראשונים לפניך לא | לא תברא אדם. עוד משיב ה'ב'ה' ואומר להם אני
 עשיתי ואני | אשא אני אסבול ואמלט. וכיון שראו אותי אמרו לפניו רבונו | של
 עולם מה טיבו של זה שעולה למרום מרומים לא מבני | בניהם של הללו שאבדו

מביניהם הללו שנאבד בימי המבול. עוד משיב הב'ה | ואמר להם מה טיבכם
 שאתם נכסו' לדברי אשר חפצתי בזה | יותר מכולכם להיות לשר ולנגיד
 עליכם בשמי מרום מיד עמדו | כולם יוצאו לקראתי והשתחוו לפני ואמרו לי
 אשריך ואשרי' / | הודך שרצה בהם קונך ומתוך שאני קטן בתוכם ונער
 ביניהם | בימי' ובחדשי' ובשני' לפיכך קור' אותי נער. 5

7 § → 888

ארי' אל' / מט | מטטרון שר הפני' מיום הב'ה לאדם הראשון מגן עדן הית' |
 שכינה שרויה על כרוב תחת עץ החיים ומלאכי השרת היו | מקפצין ובאין
 ויורדין כחות כחות מן השמים לשוט בכל העולם | כולו ואדם הראשון ודורו
 יושבי' על פתח להסתכל בדמות תוארו | [על] 'שלי' זיו השכינה לפי שזיו
 השכינה היה מהלך מסוף העולם ועד | סופו על אחת ששי' וחמשה אלפי'
 ובלגלג שכל המסתכל בזיו | אותה השכינה אין זוכין ויתושין שורין בו ואינו
 חולה ואין כל | מויקין אותו ולא עוד אלא מלאכ' אינן שולטי' בהם והב'ה היה |
 הולך ושט מגן לעדן ומעדן לגן ומן גן לרקיע ומרקיע לגן עדן | והכל מסתכלין
 בזיו דמות שכינתו ואינן גזוקי' 15

8 § → 889

עד שבאו בני | דורו של אנוש היו הולכי' מסוף העולם ועד סופו ומביאי' כל |
 אחד ואחד כסף וזהב ואבני' טובות ומרגליות בהרי' הרי' וגבעות | גבעות
 ועושי' אותו עז' בעולם כשיעור אלף פרסאות ומורדין // חמה || חמה ולבנה
 כוכבי' ומזלות ומעמיד לפנייהם מימינם ומשמאלם | לשמש בהם כדרך שהיו
 משמשין לפני הב'ה שנ' כל צבא השמים / עו' | עומדי' עליו מימינו ומשמאלו.
 והיאך היה בהם כח שהיו מורדין | אותם ומשתמשין בהם אלא עזא עזאי
 ועזאל. היו מלמדין להם | כשפי' שהיו מורדין אות' ומשתמשין שאלמלי כן לא
 היו יכולין / לה | להורדין באות' שעה קראו מלאכי השרת קטיגור לפני הב'ה
 ואמרו | לפניו ר'שב'ה מה לך אצל בני אדם מה כי תזכרנו מה אדם לא / ב |
 נאמר אלא מה אנוש שהוא ראש לעז' מפני מה הנחת את שמי | שמים העליוני'
 מלך כבוד שלך וכסא רם ונישא שבמרום ערבות | ובאת ולכת אצל בני אדם
 שעובדין עז' שהשוו אותך בעז' עכשיו | אתה בארץ ועז' בארץ מה טיבך בין
 דאיירי הארץ עובדי עז' סילק | הב'ה שכינה מן הארץ מביניהם באות' שעה
 באו מלאכי השרת | וגדודי צבאות וחיילי ערבות ואלף מחנות וריכי צבאות
 ונטלו | את חצוצרות ותפשו בידם את השופרות והקיפו את השכינה | בשירים
 ובשירות לשמי מרום שנ' עלה אלהים בתרועה ה' בקול | שופר. 35

9 § → 890

אמר ר' ישמעאל אל' מטטרון מלאך שר הפני' כשבק(ש) | לעלות אותי במרום
 בתחלה שגר לי ענפיאל השר ונטלני מביניהם | לעיניהם והדריכני בכבוד גדול
 על רכב אש וסוסי אש ומשרתי | כבוד והעלני עם השכינה לשמי מרום. וכיון
 שהגעתי לשמי / מ | מרום והיו חיות הקדש ואופני' שרפי' וכרובי' וגלגלי
 המרכבה / ומ | ומשרתי אש אוכלה המריחין את רוחי ברחוק ששי' וחמשה
 אלפי' | רכבות ושלוש מאות פרסה ואומר מה רוח ילוד אשה ומה טעם | טיפת
 לכן שהיא עולה בשמי מרום וישמש בין חוצבי שלהכת | משיב הב'ה ואומר
 להם משרתי צבאי וכרובי ואופני' ושרפי אל' / י | ירע לבבכם. בדבר זה שכל
 בני האדם כפרו בי ובמלכותי הגדולה | והלכו ועבדו עז' וסלקי שכינתי
 מביניהם העליתי למרום וזה / ש | שנטלתי מביניהם מבחר שבכולם הוא וזה
 שקול כנגד כולם / ב | באמונה ובצדקה ובכשרון מעש וזה שנטלתי שכרי
 בעולמי תחת | השמים.

10 § → 891

ארי' אל' מטטרון מלאך שר הפני' כשלקחני מן | בני דור המבול העלני בכנפי
 רוח שכינה לרקיע העליון והכניסני || בחוך פלטורין גדולי' שבמרום ערבות
 רקיע ששם כסא הכבוד | שכינה ומרכבה גדודי' של זעם וחיילי' של זעף ושנאני'
 של אש | וכרובי' של לפיד ואופני' של גחל ומשרתי של להב וחשמלי' של / ב |
 בוק ושרפי' של ברק והעמידני לשמש בכל יום ויום את כסא הכבוד. |

60

- 5 בימי המבול הוא מה טיבו ברקיע. | עוד משיב ה'ב'ה' ואומר להם מה טבכם
שאתם נכנסים לדברי | שאני חפצתי בזה יותר מכולכם להיות שר ולגיד
עליכם בשמי | מרום. | מיד עמדו כולם ויצאו לקראתי והשתחוו לפני ואמרו |
אשריך ואשרי הורידך שרצה בכך קונך ומתוך שאני קטן בתוכם | ונער ביניהם
5 בימים ובחדשים ובשנים לפיכך היו קורין אותי | גער.

7 §

- אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר הפנים | מיום שטרדו ה'ב'ה' לאדם
הראשון מגן עדן היתה שכינה שרויה | על כרוב תחת עץ החיים ומלאכי השרת
10 היו מקפצין ובאין ויורדין | כתות כתות מן השמים וחבורות חבורות מן הרקיע
ומחנות מחנות מן השמים לעשות רצונו בכל העולם כולו ואדם | הראשון ודורו
15 יושבין על פתח גן עדן להסתכל בדמות תוארו | של זיו השכינה לפי שזיו
השכינה היה מהלך מסוף העולם ועד | סופו על אחת ששים וחמשה אלפים
בלגל חמה שכל המשתמש | בזיו אותה השכינה אין זכובין ויתושין שורין בו
15 ואינו חולה | ואינו מצטער ואין כל מזיקין יכולין להזיק אותו ולא עוד אלא |
אפי' מלאכים אין שולטין בו כשה'ב'ה' יוצא ונכנס לעדן ומעדן | לגן ומן גן
לרקיע ומרקיע לגע' והכל מסתכלין בזיו דמות | שכינתו ואין גיוזיקין

8 §

- 20 עד שבאו בני דורו של אנוש לעולם | שהיה ראש לכל עובדי עז' שבעולם ומה
היו בני דורו עושין | היו הולכים מסוף העולם ועד סופו ומביאין כל אחד ואחד |
25 מן כסף זהב ואבנים טובות ומרגליות בהרים הרים וגבעות | גבעות ועושים
אותן עבודה זרות בארבע רוחות העולם והיו | מעמידין אותן בכל רוח ורוח
שבעולם עז' כשיעור אלף || אלף פרסה ומורידין חמה ולבנה כוכבים ומזלות
47 ומעמידין | לפנייהם מימינם ומשמאלם לשמש בהן כדרך שהיו משמשין |
25 לה'ב'ה' שנאמ' וכל צבא השמים עומדים עליו מימינו ומשמאלו | והיאך היה
בהם כח שיהו מורידין אותן אלא עוזא עוזא | ועוזאל היו מלמדים להם כשפים
5 שהיו מורידין אותם ומשת- | משין בהם שאלמלא כן לא היו יכולין להורידן.
באותה שעה | קשרו מלאכי השרת קטיגור לפני ה'ב'ה' ואמרו לפניו רבוננו של |
30 עולם מה לך אצל בני אדם שנא' מה אנוש כי תזכרנו. | מה | אדם לא נאמר כאן
אלא מה אנוש שהוא ראש לעז' מפני מה | הנחת את שמי שמים העליונים מלון
10 כבוד שמך וכסא רם | ונשא שברום ערבות ובאת ולנת עם בני אדם שעובדים
עז' | והשוו אותך בעז' עכשו אתה בארץ ועז' בארץ מה טיבך בין | בין דרי
הארץ עובדי עז' מיד סילק ה'ב'ה' שכינתו מן הארץ | מביניהם. באותה שעה
35 באו מלאכי השרת וגודדי צבאות | חיילי ערבות אלף מחנות וריבי צבאות
15 ונטלו חצו[?צרות ותפשו | ותפשו בידם את השופרות והקיפו את השכינה
בשירים ?? | ובשירות ועלה לשמי מרום שנאמ' עלה אלהים בתרועה יוי בקול |
שופר.

9 §

- 40 אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר | הפנים כשבקש ה'ב'ה' להעלות
אותי למרום בתחלה שיגר לי | ענפיאל יוי השר ונטלני מביניהם לעיניהם
20 והרכיבני בכבוד | גדול על רכב אש וסוסי אש ומשרתי כבוד והעלני עם
השכינה | לשמי מרום. וכיון שהגעתי לשמי מרום והיו חיות הקדש | ואופנים
45 ושרפים וכרובים וגלגלי המרכבה ומשרתי אש אוכלה | מריחין את ריחי
25 בריחוק שלש מאות וששים וחמשת אלפים | רבבות פרסאות ואומרים מה ריח
ילוד אשה ומה טעם טיפת | לבן שהיא עולה לשמי מרום וישמש בין חוצבי
שלהבת. משיב | ה'ב'ה' ואומר להם משרתיי צבאיי כרוביי ואופניי ושרפיי אל
ירע || לכם בדבר זה שכל בני אדם כפרו בי ובמלכותי הגדולה | והלכו | ועבדו
47 עז' || סלקתי שכינתי מביניהם והעליתיה למרום | שנטלתי מביניהם
50 מובחר שבכולם וזה שקול כנגד כולם באמו(נה) | ובצדקה ובכשרון מעש וזה
שנטלתי שכרי בעולמי תחת כל השמי(ם). |

10 §

- 55 אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר הפנים | כשלקחתי ה'ב'ה' מן בני
דור המבול העלני בכפני רוח שכינה | לרקיע העליון והכניסני לתוך פלטורי'
גדולים שברום ערבות | רקיע ששם כסא הכבוד של (כ) שכינה ומרכבה. גרודים
של זעם. | וחיילים של זעף. ושנאנים של אש. וכרובים של לפיד. ואופנים | של
10 גחל. ומשרתים של להט. וחשמלים של בזק. ושרפים של ברק. | והעמידני לשמש
60 ב' כל יום ויום את כסא הכבוד.

11 § → 892

אמר ר' ישמעאל אל מטטרון מלאך שר הפני' קודם | שהעמידני לשמש את כסא הכבוד פתח לי הב'ה אלף שלש / מ | מאות אלפי' שערי חכמה. ושלש מאות אלפי' שערי בינה. וש'מ'א' | שערי ערמה. וש'מ'א' שערי חיים. וש'מ'א' | שערי שלום. וש'מ'א' | שערי שכינה. וש'מ'א' שערי גבורה וחיל. וש'מ'א' שערי כח. / ו | וש'מ'א' שערי חן וחסד. וש'מ'א' שערי אהבה. וש'מ'א' שערי ר' | רחמים. וש'מ'א' שערי ענוה. וש'מ'א' יראת חטא. באותה שעה | הוסיף לי הב'ה חכמה על חכמה. בינה על בינה. ערמה על ערמה. | דעת על דעת. רחמים על רחמים. | ג]תורה על תורה. אהבה | על אהבה. חסד על חסד. חמדה על חמדה. ענוה על ענוה. | גבורה על גבורה. כח על כח. חייל על חייל. זוהר על זוהר. / י | יופי על יופי. תואר על תואר. ונתכבדתי ונתפארתי בכל | מדות טובות ומשובחות הללו יותר מן כל בני מרומים. |

15

12 § → 893

ארי' אל מטטרון מלאך שר הפנים אחר כל המדות | הניח הב'ה ידו עלי וברכני אלף ושלש מאות ושש' וחמשת | אלפי' ברכות ורוממתי והוגבהתי כשיעור ארכו ורחבו של | עולם והעלה לי שבעי' ושתי' כנפי' לזו כנפי' מצד אחד ולו כ/ | כנפי' מצד אחר. וכל כנף וכנף כמלוא עולם וקבע בו שלש | מאות שש' וחמשת אלפי' עיני' וכל עין ועין כמאור הגדול ולא | הניח מימון של זיו ותואר יופי ואורות שבעולם שלא קבע בי.. |

25

13 § → 894

אמר ר' ישמעאל אל מטטרון מלאך שר הפני' כל זאת | עשה לי הב'ה עשה לי כסא מעין כסא הכבוד ופרש עלי פרש | של זיו ושל זוהר ותואר וכבוד ויופי וחסד מעין פרש של כ/ | כסא הכבוד שכל מיני זיו מאורות שבעולם קבועין בו ושמו על | פתח היכל שביעי והושיבני עליו והכרח יצוא יצא עלי בכל / ר | רקיע ורקיע לאמר מטטרון עבדי שמתן לשר ולנגיד על כל // שרי || שרי מלכותי ועל כל בני מרומ' | חוץ משמנה שרי' הנכבדי' והגורי' אי') | שנקרא ה' בשמו של עולם וכל מלאך ומלאך שיש לו דבר לדבר | לפני ילך לפניו וידבר אליו וכל דבר ודבר שהוא מדבר בשמי / ע | עליכם תנטרן ותפעלן מפני שטר חכמה ושר הבינה משרתי' | לו ללמדו חכמת עליוני' ותחתוני' חכמת העולם הזה ושר העולם | הבא וגם אני מניתי על כל גנזי היכל ערכות ועל כל אוצרות | חיים שיש בשמי מרום. |

40

14 § → 895

ארי' אל מטטרון מ'שה' גילה | לי הב'ה מאז כל סתרי תורה וכל רזי חכמה וכל עמוקי תמימה | וכל מחשבות לבבות של בריות וכל רזי עולם וכל סתרי בראשית | גלוי' לפני כדרך שגלוי' לפני יוצר בראשית וציפיתי מאז להם | תבל ברזי עמוקה ובסוד מופלאה קודם שחשב כמרום ובעומק | עולם געלם ממני. |

45

15 § → 896

ארי' אל מטטרון מ'שה' מתוך אהבה | שאהב אותי הב'ה יותר מכל בני מרומי' עשו לי לבוליו של גיאה | שכל מיני מאורות קבועי' בו והעטפוני ועשה לי כתר מלכות | שקבועי' בו ארכעי' ותשע אבני בואר באור גלגל החמה שזיו | הולך בארבע ערכות רקיע ובשבעה רקיעי' ובארבע רוחות / ה | העולם וקשרו על ראשי וקראני ה הקטן בפני כל פמלייא / ש | שבמרום שנ' כי שמי בקרבן. |

55

16 § → 897

ארי' אל מטטרון מ'שה' | מתוך אהבה רבה וחמלה גדולה שאהבני וחכמי הב'ה יותר | מכל בני מרומי' כתב באצבעו בעט שלהבת על כתר שבראשי | אותיות שנבראו בהן שמים וארץ. אותיות שנבראו בהן ימים | ונהרות אותיות שנבראו בהם הרי' וגבעות. אותיות שנבראו | בהן כוכבי' ומזלות. ברק' רוח ורעמי' קולות שלג וברד סופה | וסערה. אותיות שנבראו בהן כל צורכי עולם וכל סתרי בראשי' ת) | וכל אות ואות מפרחות פני' בפני' כמראה צאת השמש ולבנה | בכוכבי'.

60

11 §

אמר רבי | ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך (ה) שר הפנים קודם שיעמידני |
 לשמש את כסא הכבוד פתח לי ה'ב'ה' שלש מאות אלפים שערי | בינה. | ושלש
 מאות אלפים שערי ערמה. | ושלש מאות אלפים | שערי חיים. | ושלש מאות
 5 אלפים שערי שלום. | ושלש מאות | אלפים שערי שכינה. | ושלש מאות אלפים
 שערי גבורה חז' | ושלש מאות אלפים שערי כח. | ושלש מאות אלפים שערי
 חן חסד. | ושלש מאות אלפים שערי אהבה. | ושלש מאות אלפים שערי | תורה.
 20 ושלש מאות אלפים שערי פרנסה. | ושלש מאות | אלפים שערי רחמים. | ושלש
 מאות אלפים שערי ענוה. | ושלש מאות אלפים שערי יראת שמים. | באותה שעה
 | הוסיף לי ה'ב'ה' חכמה על חכמה. | בינה על בינה. | ערמה על | ערמה. | דעת על
 10 דעת. | רחמים על רחמים. | תורה על תורה. | אהבה על אהבה. | חסד על חסד.
 25 חמדה על חמדה. | ענוה | על ענוה. | גבורה על גבורה. | כח על כח. | חיל על חיל.
 זוהר | על זוהר. | יופי על יופי. | תאר על תאר. | ונכבדתי ונתפארתי | בכל מדות
 טובות ומשובחות הללו יותר מכל בני מרומים. || מרומים. x48

12 §

אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר הפנים | אחר כל המדות הללו
 הניח ה'ב'ה' ידו עלי וברכני אלף ושלש מאות | וששים וחמשת אלפים ברכות
 ורומתי והגבתי כשיעור ארכו | ורחבו ש'ע והעלה לי שבעים ושנים כנפים
 20 שלשים וששה כנפים | מצד אחד ושלשים וששה מצד אחר. | וכל כנף וכנף כמלאו
 | עולם וקבע בי שלש מאות ששים וחמשת אלפים עינים. | וכל | עין ועין כמאור
 הגדול. | ולא הניח ממין של זיו ולא ממיני זוהר | תאר יופי שבח אורות שבעולם
 שלא קבע בי.

13 §

אמר רבי | ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר הפנים כל זאת עשה לי ה'ב'ה'
 10 כסא מעין כסא הכבוד ופרש עלי פרש של זיו ושל זוהר | ותואר וכבוד ויופי וזן
 חסד מעין פרש של כסא הכבוד שכל | מיני זיו מאורות שבעולם קבועין בו
 ושמו על פתח היכל שביעי. | והושיבני עליו והכרוז יצא עלי בכל רקיע ורקיע
 15 לאמר מטטרון | עבדי שמתיו לשר ולנגיד על כל שרי מלכותי. | ועל כל בני |
 מרומים חוץ משמנה שרים הגדולים הנכ? | בדים והנוראים | שנקראים יו בשמו
 של | עולם | מלכם. | וכל מלאך ומלאך וכל | שר ושר שיש לו דבר לדבר לפני ילך
 לפניו וידבר אליו וכל דבר | ודבר שהוא מדבר בשמי עליכם תנטרן ותפעלן
 20 מפני ששר | החכמה ושר הבינה מסרתים לו ללמדו | כן | חכמת עליונים ותחתו-
 35 נים חכמת העה' | וחכמת העה'. | וגם אני מניתיו על כל גזי | היכל ערבות ועל
 כל אוצרות חיים שיש לי בשמי מרום. |

14 §

אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר הפנים גילה | לי ה'ב'ה' מאז כל
 40 סתרי תורה וכל רזי חכמה וכל עמוקי תמימה | וכל מחשבות לבבות של בריות
 וכל רזי עולם וכל סדרי בראשית | גלויין לפני כדרך שגלויין לפני יוצר
 25 בראשית. | וצפיתי מאד | להסתכל ברזי עמוקה וכסוד מופלאה קודם שיחשב
 אדם | במסתר אני רואה וקודם שיעשה אדם דבר אני רואה. | ואין דבר || במרום x48
 ובעומק עולם געלם ממני.

15 §

אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר הפנים מתוך אהבה שאהב אותי
 ה'ב'ה' | יותר מכל בני מרומים עשה לי לבוש של גאה שכל מיני מאורו(ת) |
 5 קבועין בו והלבישני ועשה לי מעיל כבוד שכל מיני תאר זיו | זוהר הדר קבועין
 50 בו העטני ועשה לי כתר מלכות שקבועין בו | ארבעים וחשע אבני תאר כאור
 גלגל החמה שזיוו הולך בארבע(ע) | רוחות ערבות רקיע ובשבעה רקיעים
 ובארבע רוחות העולם | וקשרו על ראשי וקראני יו הקטן בפני כל פמיליאה
 שלו שבמרר' | שנאמ' כי שמי בקרבן.

16 §

אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון | מלאך שר הפנים הדר מרום כל מתוך
 10 אהבה רבה וחמלה גדולה | שאהבני וחבבני ה'ב'ה' יותר מכל בני מרומים כתב
 באצבעו בעט | שלהבת על כתר שבראשי אותיות שנבראו בהן שמים וארץ. |
 אותיות שנבראו בהן ימים ונהרות. | אותיות שנבראו בהן הרים | וגבעות. | אותיות
 15 שנבראו בהן כוכבים ומזלות ברקים רוחות | ורעמים קולות שלג וברד סופה
 60 וסערה. | אותיות שנבראו | בהן כל צרכי עולם וכל סדרי בראשית כולם וכל
 אות ואות | מפריחות פעם בפעם כמראה ברקים. | פעם בפעם כמראה | לפידיים.

§ 17 → 898

5 אר"י א"ל מטטרוך מ'שה' כשקשר לי הב'ה כתר | זה בראשי זעו ממני כל שרי מלכיות ברום ערבות רקיע וכל / ח | חיילי רקיע ורקיע ואפי' שרי אלים ושרי טפסר' ושרי אראלם | שגדולי' מכל מלאכי השרת המשתמש' לפני כסא הכבוד זעין / ו | ונרתעין ממני כפי רואין. ואלה שמותן של שרים. || ואפי' סמאל הרשע שלכל המשטיגין שהוא גדול מכל מלכיות | שבמרום ירא ומדעזע ואפי' מלאך האש. מלאך הברד. מלאך | הרוח. מלאך הברק. מלאך הזעם. מלאך הרעם. מלאך השלג. | מלאך המטר. מלאך היום. מלאך הלילה. מלאך הכוכב'. מלאך | המקלות שמנהיג' את העולם מתוך ידי ה' זיעין ונרתעין / מ | מלפני כשרואין אותי.

15

§ 18 → 899

ואלה שמותן של שרים המנהיגין / א | את העולם. גבריאל מלאך האש. ברדיאל מלאך הברד. רוחיאל | מלאך שהוא ממונה על הרוח. ברקיאל שהוא ממונה על / ה | הברקים. זעמיאל שהוא ממונה על הזעם. זיקיאל שהוא / מ | ממונה על הזיקים. זיעיאל שהוא ממונה על הוועות. זעפיאל | שהוא ממונה על הזעף. רעמיאל שהוא ממונה על הרעמים. | רעשיאל שהוא ממונה על הרעש. שלגיאל שהוא ממונה על / ה | השלג. מטריאל שהוא ממונה על המטר. שמיאל שהוא / מ | ממונה על היום. לילנאל שהוא ממונה על הלילה. גלגליאל / ש | שהוא ממונה על גלגל חמה. אופניאל שהוא ממונה על / א | אופן לבנה. כוביאל שהוא ממונה על הכוכבים. רהטיאל שהוא | ממונה על המזלות. וכולן נופלין על פניהם כשרואין אותו. | ואינם יכולין להסתכל בי מפני הוד והדר זיו וזהר יופי תואר | נוגה. אור כבוד | של | שעל ראשי.

§ 19 → 855 (900)

30 אר"י א"ל מטטרוך שר | הפני' הדר מרום כיון שלקחני הק' לשמש כבוד וגלגלי המרכבה | ואת כל ערבי השכינה מיד נהפך בשרי לשלהבת אש וגידיי / ל | לאש להטת ועצמותיי לגחלי רתמי' ועפעפיי לאדר ברקים וגלגלי' | עיני ללפיד אש ושיער ראשי ללהט ולהבה וכל איברי לכנפי' / א | אש בוערת וגוף קומתי לאש יוקדת מימיני חוצבי להבות אש | ומשמאלי בוערי לפידי' וסביבותיי פרחת רוח סערה וסופה | וקול רעש ברעש מלפניי ומלאחריי.

§ 20 → 856

אמר ר' ישמעאל אמר | לי מ'שה' המ' כל בתחלה הייתי יושב על כסא גדול על פתח / ה | היכל השביעי והנתי את כל בני מרומי מרשו' הק' וחלקתי גדולה | ומלכות ורבות ושולטן הדר ושבה וענוה וכבוד וכל שרי מלכיות | כשאני יושב בישיבה של מעלה ושרי מלכיות עומדי' לפניי / מ | מימיני ומשמאלי מרשות הקדוש וכיון שבא אלישע בן רוכיה | הוא אחר להסתכל בצפיית המרכבה ונתן עיניו בי היה מתיירא | ומדעזע מלפניי ונפשו מבוהלת לצאת ממנו מפני פחדו / ו | ואימתו ומוראי שראני שאני יושב על כסא כמלך ומלאכי / ה | השרת עומדי' עלי כעבד' וכל שרי המלכיות השורים כתרם | סוכב' אותו באותה שעה פתח פיו ואמר סוורי' ב' רשויותיהם | בשמים מיד יצתה בת קול מלפני השכינה ואמרה שובו בונים | ג'ל בנים' | שובבים חוץ מאחר באותה שעה בא ענפיאל ה השר נכבד | נהדר ונורא נפלא נחמד גורא נערץ בשליחות והביא פולסאות | של אור והעמידני על רגלי.

§ 21 → 857

55 אר"י א"ל מ'שה' המ' כל שרים הם / ג | גדולי' נוראי' נפלאי' נכבדי' שהם ממוני' בו' רקיעות ואילו הם. | מיכאל. גבריאל. שתקיאל. וברדיאל. ושהקיאל. וברקיאל. וסדריאל. | וכולן שרי צבא רקיע הם ועוד יש לכל אחד מהם ת'צ'ו' אלפי' ריבוא | מלאכי שרים. מיכאל שר הגדול ממונה על רקיע שביעי שהוא / ע | עליון שבע'בר. גבריאל שר הצבא ממונה על רקיע ששי שבמכון. || שתקיאל שר הצבא ממונה על רקיע שביעי שבמעון. ברדיאל שר | הצבא ממונה על רקיע שלישי שבשחקים. ברקיאל שר הצבא | ממונה על רקיע שני שבוילון. סרקיאל שר | הצבא ממונה | על רקיע ראשון שבשמים

פעם בפעם כמראה להבת אש. פעם בפעם כמראה | צאת השמש ולבנה
וכוכבים.

17 §

- 5 אמר ר' ישמעאל אמר לי / מט' | מטטרון מלאך שר הפנים כשקשר לי ה'ב'ה'
כתר זה בראשי ועו | ממני כל שרי מלכיות שברום ערבות רקיע וכל חיילי
רקיע | ורקיע ואפי' שרי אלים ושרי אראלים ושרי טפשים ושרי | אראלים
שגדולים מכל מלאכי השרת המשמשים לפני כסא | הכבוד זעים ונרתעים ממני
25 כשרואים אותי ואפילו סמאל | שר המשטינים שהוא גדול מכל שרי מלכיות
שברום ירא | ונודעו ממני ואפי' מלאך האש ומלאך הברד ומלאך הרוח |
ומלאך הברק ומלאך הזעם ומלאך הזעף ומלאך הרעם ומלאך | ומלאך השלג.
49 ומלאך המטר. ומלאך היום. ומלאך הלילה. | ומלאך החמה. ומלאך הלבנה.
ומלאך הכוכבים. ומלאך | המזלות שמנהיגין את העולם מתחת ידיהן וייעין
ונרתעים | ונבהלים מלפני כשרואים אותי.

15

18 §

- 5 ואלו שמותם של שרים / ש' | שמנהיגין את העולם. גבריאל מלאך האש.
ברדיאל מלאך | הברד. רוחיאל שהוא ממונה על הרוח. ברקיאל שהוא | ממונה
על הברקים. זעמיאל שהוא ממונה על הזעם. | זיקיאל שהוא ממונה על הזיקים.
20 זעמיאל שממונה על | הזעם. זעמיאל שממונה על הזעף. רעמיאל שממונה | על
הרעמים. רעמיאל שממונה על הרעש. שלגיאל שממונה | על השלגים.
מטריאל שממונה על המטר. שמיאל שממונה | על היום. ליליאל שממונה על
הלילה. גלגליאל שממונה | על גלגל חמה. אופניאל שממונה על אופני הלבנה.
15 כוכביאל | שממונה על הכוכבים. רהטיאל שממונה על המזלות. | וכולם גופלים
על פניהם כשרואים אותי ואינם יכולים להסתכל | כי מפני הוד והדר יופי
25 תאר נה אור כתר כבוד שעל ראשי. |

19 §

- 30 אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר הפנים | הדר מרום כל כיון
שלקחני ה'ב'ה' בשמשות לשמש את כסא | הכבוד ואת גלגלי המרכבה ואת כל
צרכי השכינה מיד | והפך לי בשרי לשלהבת. ונידי לאש להט. ועצמותי לגלגלי |
20 רתמים. ואור עפעפי לזוהר ברקים. וגלגלי עיני ללפיד אש. | ושערות ראשי
ללהט וללהבה. וכל איברי לכופי אש בוערת. | וגוף קומתי לאש יוקדת. ומימיני
35 חוצבי להבת אש. (1)משמאלי | בוערת לפיד. וסביבותי מפרחות רוח סערה
25 וסופה וקול | רעש ברעש מלפני ומאחרי.

20 §

- אמר ר' ישמעאל(א)ל אמר לי | מטטרון מלאך שר הפנים הדר מרום כל בתחלה
40 הייתי יושב | על כסא (כבוד) גדול בפתח היכל שביעי ודנתי את כל בני |
מרומים פמליא של מקום מרשות ה'ב'ה' וחלקתי גדולה ומלכות | רבות
ושלטון הדר ושבת ועטרה וכתר וכבוד לכל שרי מלכיות | כשאני יושב
בישיבה של מעלה ושרי מלכיות עומדים עלי | מימיני ומשמאלי מרשות ה'ב'ה'
5 וכיון שבא אחד להסתכל | בצפיית המרכבה ונתן עיניו בי והוא מתיירא
45 ומודעו | מלפני ונפשו מבוהלת לצאת ממנו מפני פחדו ואימתו | ומוראי
כשראה אותי שאני יושב על כסא כמלך ומלאכי השרת | היו עומדים עלי
כעבדים וכל שרי מלכיות קשורים כתרם | סוכבים אצלי באותה שעה פתח
10 את פיו ואמר דאי שתי | רשויות בשמים. מיד יצאתה בת קול מלפני השכינה
אומרת | שוכו בנים שוכבים חוץ מאחר דלא. באותה שעה בא ענפיאל | יוי השר
50 נכבד נהדר נחמד נפלא נורא נערץ משליחות של | ה'ב'ה' והכני ששים פולסאות
של אור והעמידני על רגלי. |

21 §

- 15 אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר הפנים הדר | מרום כל. שבעה הם
שרים הגדולים נאים נוראים נפלאים | נכבדים שהם ממונים בשבעה רקיעים.
ואלו הן. מיכאל | גבריאל שתקיאל שחקיאל ברדיאל ברקיאל סדריאל | וכולם
שרי צבא רקיע הן ועם כל אחד ארבע מאות ותשעים | וששה אלפים רבבות
20 מלאכי השרת. מיכאל השר הגדול | ממונה על רקיע שביעי של עליון
שבערבות. גבריאל שר | הצבא ממונה על רקיע הששי שבמכון. שתקיאל שר
הצבא | ממונה על רקיע החמישי שבמעון. שחקיאל שר הצבא | ממונה על
הרקיע הרביעי שכובול. ברדיאל שר הצבא | ממונה על רקיע ה'שלישי
25 שבשחקים. ברקיאל שר הצבא | ממונה על רקיע השני שברום רקיע. סדריאל
שר הצבא | ממונה על רקיע ראשון שבילון שבשמים.

858 → 22 §

למטה גוהם יגל מהם. גלגליאל השר שהוא / מ | ממונה על גלגל חמה צ'ו
 מלאכי רבי' ונכבדי' שהם המריצי' את | גלגל (?) חמה ברקיע השמים. ש'ס'ה'
 אלפי' פרסאות בכל יום. למטה | מהן אופניאל השר הממונה על גלגל חמה
 ועמו צ'ו מלאכים | רבי' המריצי' גלגל הלבנה ש'צ'ד'. ש'נ'ד' אלפי' פרסאות
 בכל לילה | ולילה כל זמן שהלבנה עומדת בתקופת במזרח שהוא בטו' | בכל
 חדש. למטה מהן: (ה) רהטיאל השר הממונה על המזלות / ו | ועמו פ'ב מלאכי'
 רבי' ונכבדי' שהוא מרהיט המזלות במסילת | ממערב למזרח וממזרח למערב
 מפני שהאהל אחד עושח | להן הק'בה לחמה וללבנה ולכוכבי' ולמזלות שהם
 מהלכי' בו / ב | בלילה ממערב למזרח. למטה מהן סככיאל השר הממונה על |
 הכוכבי' שלו ועמו ש'ס'ה' אלפי' רבבות מלאכי השרת שהם גדולי' | נכבדי'
 המריצי' כוכבי' מעיר לעיר ממדינה למדינה ברקים / ש | שמים ולמעלה מהן
 יש פ'ב שרי מלכות מלכיות במרום כנגד | ע' לשונות כולם קשורי' כתרי מלכות
 ועטופי' עדיי מלכות | וכולם רוכבי' סוסי מלכות ותופשי' שרביטי מלכות בידן
 וכל | אחד ואחד כשהוא מהלך ברקיע רצין לפניו בכבוד גדול וביקר | רב
 שמשי מלכות כדרך שמשמשי' בארץ במרכבה ופרשות | וחיילות רבות ובכבוד
 ובתפארת כך משמשי' במרום במרכב(ה) | כולי.

20

859 → 23 §

אמר ר' ישמעאל אל מ'שה' ר'מ כל מלאכי רקיע | ראשון כשהן רואין שר
 שלהן יורדי' מעל סוסי' ונופלי' על / פ | פניהם ועוד רקיע ראשון שהוא רואה
 שר רקיע שני מעביר | כתר כבוד מראשו ונופל על פניו וכן שני לשלישי וכן
 כולם | עד השביעי ושר רקיע כשהוא רואה ע'ב שרי מלכיות מעכבי' | בו.

30

35

860 → 24 §

וכן עושין ע'ב שרי מלכיות כשהן רואי' פתח היכל ראשון / ש | שבערבות רקיע
 וכן שומרי פתח היכל ראשון ושומרי פתח / ה | היכל שני וכן כולן. וכן עושין
 שומרי פתח היכל שביעי כשהן / רואין || רואין ד' שרי' ונכבדי' הממוני' על ד'
 מחנות שכינה.

45

50

861 → 25 §

וכן עושין ד' | מחנות שרי' ונכבדי' (הממוני') כשהן רואי' את תגעץ שמא רבא |
 ויקירא וכן תגעץ כשהוא רואה ענופיאל השר הגדול שעל ראשי | אצבעות
 פרוסות ערבות רקיע העליון וכו'. וכן ענופיאל / כ | כשהוא רואה המון השרי'
 הגדולי' הנכבדי' והנוראי' והנערץ / ה | המרעיש כל מיני מרומי' בשעת הגעת
 זמן שלש קדוש שג' מקול | נדדו עמי' וכו'. וכן המון שר הגדול כשרואה
 טוטריסיאל ה' / ו | וכן טוטריסיאל ה' כשרואה ענורוניאל ה' וכן ענורוניאל ה' |
 כשרואה נעריאל ה' וכן נעריאל ה' כשרואה ססניגיאל ה' וכן | ססניגיאל ה'
 כשרואה זוריאל ה' וכן זוריאל ה' כשרואה גבורתיאל | ה' וגבורתיאל כשרואה
 את טרפיאל ה' השר כשרואה אשירוולי | ה' השר ואשירוולי ה' השר מונה ראש

60

22 §

- למטה מהן | גלגליאל השר הממונה על גלגל חמה ועמו תשעים ושישה || ושישה א50
 מלאכים רבים ונכבדים שהן מריצין את גלגל חמה / ב' | ברקיע שלש מאות
 וששים וחמשת אלפים פרסאות בכל יום | ויום. למטה מהן אופניאל השר שהוא
 ממונה על גלגל הלבנה | ועמו שמונים ושמונה מלאכים שהם מריצים את גלגל
 5 הלבנה | שלש מאות חמשים 'ס'א ששים' וארבעת אלפים פרסאות בכל לילה
 ולילה | כל זמן שהלבנה עומדת במזרח בתקופתה. ואימתי עומדת | במזרח
 בתקופתה הוי אומר בששה עשר בכל חדש וחדש. | למטה מהן רהטיאל השר
 שהוא ממונה על [?] המזלות ועמו | שבעים ושנים מלאכים גדולים ונכבדים.
 10 ולמה נקרא שמו | רהטיאל מפני שהוא מרהיט המזלות בגלגליהם
 ובמסילותיהם) | שלש מאות ושלשים ותשעה אלפים פרסאות בכל לילה
 ולילה | מן המזרח למערב ומן המערב למזרח מפני שאהל אחד עשה | להן
 ה'ב'ה' לחמה וללבנה ולכוכבים ולמזלות שהן מהלכין בו | כלילה מן המערב
 למזרח. למטה מהן כוכביאל השר שהוא | ממונה על הכוכבים כולן ועמו שלש
 15 מאות וששים וחמשת | אלפים רבבות מלאכי השרת גדולים ונכבדים שהם
 מריצין | את הכוכבים מעיר לעיר וממדינה למדינה ברקיע השמים. ולמעלה
 מהן יש שבעים ושנים שרי מלכיות במרום כנגד | שבעים לשונות שבעולם.
 20 וכולם קשורים כתרי מלכות | ולבושים בגדי מלכות ועטופין בעדי מלכות
 וכולן רכובין | בסוסי מלכות ותופשים בידם שריטי מלכות וכל אחד ואחד |
 20 מהן כשהוא מהלך ברקיע רצין לפניו ככבוד | גדול וביקר רב | שמשי מלכות
 כדרך שמהלכין בארץ במרכבה ופרשים בחילו(ת) | רבות ובכבוד ובגדולה
 שכח ותהלה ותפארת.

23 §

- אמר רבי | ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר הפנים הדר מרום כל | כל 25
 מלאכי רקיע ראשון כשהן רואין את שר שלהן יורדין מעל | סוס שלהם ונופלים
 על פניהם. ושר רקיע ראשון כשהוא רואה | את שר רקיע שני מעביר כתר כבוד
 25 מעל ראשו ונופל על | פניו. ושר רקיע שני כשהוא רואה את שר רקיע שלישי
 מעביר | כתר כבוד מעל ראשו ונופל על פניו. ושר רקיע שלישי כשהוא | רואה
 30 את שר רקיע רביעי מעביר כתר | כבוד מעל ראשו ונופל | על פניו. ושר רקיע
 רביעי כשהוא רואה את שר רקיע חמישי | מעביר כתר כבוד מעל ראשו ונופל
 על פניו. ושר רקיע | חמישי כשהוא רואה את שר רקיע ששי מעביר כתר כבוד |
 10 מעל ראשו ונופל על פניו. ושר רקיע הששי כשהוא רואה את | שר רקיע שביעי
 35 את שבעים ושנים | שרי מלכיות מעביר כתר כבוד מעל ראשו ונופל על פניו. |

24 §

- ושבעים ושנים שרי מלכיות כשהן רואין | את' שומרי פתח | היכל ראשון
 שבערבות רקיע העליון הן מעבירין כתר מלכות) | מעל ראשן ונופלין על
 15 פניהם. ושומרי פתח היכל ראשון | כשהן רואין את שומרי פתח היכל שני
 מעבירין כתר כבוד | מעל ראשן ונופלין על פניהם. ושומרי פתח היכל שני |
 כשהן רואין את שומרי פתח היכל שלישי מעבירין כתר | כבוד מעל ראשן
 ונופלין על פניהם. ושומרי פתח היכל | שלישי כשהן רואין שומרי פתח היכל
 20 רביעי מעבירין כתר | כבוד מעל ראשן ונופלים על פניהם. ושומרי פתח היכל |
 45 רביעי כשהן רואין את שומרי פתח היכל חמישי מעבירין כתר כבוד | מעל ראשן
 ונופלין על פניהם. ושומרי פתח היכל חמישי | מעבירין כתר כבוד | מעל ראשן
 היכל ששי מעבירין כתר כבוד | מעל ראשן ונופלין על פניהם. ושומרי פתח
 25 היכל | פתח ששי | כשהן רואין את שומרי פתח היכל שביעי מעבירין כתר
 כבוד | מעל ראשן ונופלין על פניהם. ושומרי פתח היכל שביעי | כשהן רואין
 50 את ארבעה שרים גדולים הנכבדים הממונים || הממונים על ארבע מתנות
 שכונה מעבירין כתרי כבוד מעל | ראשן ונופלין על פניהם. א51

25 §

- וארבעה שרים הגדולים כשהם רואים | את תגעץ שרא רבא ויקירא בשירה
 55 תחלה בראש כל בני עליונים | מעבירין כתרי כבוד מעל ראשן ונופלין על
 5 פניהם. ותגעץ שרא | רבא ויקירא כשהוא רואה את עטטיאל השר הגדול של
 שלש | אצבעות ברום ערבות רקיע העליון מעביר כתר כבוד מעל | ראשו ונופל
 על פניו. ועטטיאל השר הגדול כשהוא רואה | את המון השר הגדול והגורא
 והנכבד הנחמד והנערץ שהוא | מרעיש את כל בני מרומים כשעת הגיע זמן
 10 לומר קדוש שנאמ' | מקול המון גדו עמים מרומותיך נפצו גוים מעביר כתר |
 כבוד מעל ראשו ונופל על פניו. והמון השר הגדול כשהוא | רואה את שטרסיאל
 יוי השר מעביר כתר כבוד מעל ראשו ונופל | על פניו. ושטרסיאל יוי השר

על בני פרק מרומים | כשרואה גליצור ה השר רז כתר תורה כתר קדושה כתר
מלכות | מעביר כתר בו

5

10

26 § → 862

15 וכן עושה גליצור ה השר כשרואה זכובאל ה | השר הממונה לכתוב זכיותיהן
של ישראל על כסא הכבוד וכו' | וכן זכוריאל ה השר כשרואה ענפיאל
השומרי' מפתחי היכל | ערבות רקיע ולמה נקרא שמו ענפיאל שענף הדרו
והודו חיון | וזהוהו מכסה כל חדרי רקיע העליון כיוצר עולם מה יוצר עולם |
כתוב בו כסה שמים הודו אף ענפיאל כן. וכן ענפיאל ה / כ | כשרואה סותר
20 אשיאל ה השר הנכבד והנורא מכעיס וכו' | ולמה נקרא שמו כך שהוא ממונה
בפני' על ד' ראשי נהר / ד | דינור כלפי כסא הכבוד וכל שר שהוא נכנס ויוצא
לפני' / ש | שכינה אינו נכנס ואינו יוצא אלא מרשותו מפני שחותמות | נהר דנור
מסורות בידו ולא עוד אלא שרום גובהו ע' אלפי' | רכבות פרסאות והוא סותר
אש של נהר דנור ויוצא ונכנס | לפני שכינה לפרש בכתובי' על באי עולם כענין
25 שו' דינא / י | יתיב וספרין פתיחו וגו'.

30

27 § → 863

ויותר אשיאל ה כשרואה את / ש | שקר החאיי ה השר הגדול הגבור והנורא
מעכבין בו. ולמה | נקרא שמו כך מפני ששוקל בכף מאוני' לפני הק' וכן
שקרהחאיי | ה כשרואה והפנוריאל ה השר הגדול הגבור והנורא הנער || ככל
35 פמליא של מעלה מעבור בו ולמה נקרא שמו כך מפני כי | בנהר דנור ידועפו
ממקומו. וכן זהפנוריאל ה השר כשרואה | אזכונה ה השר הגדול הגבור והנורא
הנהדר הנערץ הנפלא / ה | הנשגב הנחמד הנקי בתוך שרי' גדולי' המכירי' ברזי
כס הכבוד. | ולמה נקרא שמו כך לפי שאחר בגדי חיים ועטוף מעיל חיים |
לצדיקי' לעתיד לבא לצדיקי' עולם וחסירי עולם כדי שיהיו ח / חיים בהם
40 רזיי עולם.

28 § → 864

45 ואזכונה ה השר כשרואה ב' שרים | הרבי' הנכבד' העומד' למעלה הימנו
מעבור בו. ואלה | שמות ב' השרי' סופריאל ה ממית 'ס'א ממית ומחיה שר גדול
ו / נכבד ונורא ונהדר ונקי ישיש ועז ולמה נקרא שמו סופריאל {מפנ} ממית
מפני שהוא ממונה על ספרי מתי' שר הגדול נכבד ונהדר | ונקי ישיש ועז.
50 ושופריאל ה' {מחה} מחיה מפני שממוני' על | {ע} ספרי החיים מרשות המקום
ב'ה ושמא תאמר הואיל / וה | והב'ה יושב על כסא רם אף הם יושבי' על כסא
וערבות / וכ | וכותבי' תל' וכל צבא השמים עומדי' עליו מצב השמים לא נאמר
| אלא וכל צבא השמים מלמד שאפי' מלאכי' גדולי' שאין כיוצא | בהן בשמי
מרום אין עושים צורכי השכינה אלא כשהן עומדין |
55

29 § → 865

וכיצד כותבין כשעומדי' אלא זה עומד על סופה זה עומד | על גלגלי סערה זה
60 לבוש אצטלת של מלכי' וכן זה ושניה' עטויין | מעילי גאווה זה קשור כתר
מלכות וכן זה. זה גופו מלא עינים | וכן זה. זה מראיו כמראה ברקים וכן זה. זה
עינים בשמים | בגבורתו וכן זה. זה את זיוו כזיו כסא הכבוד וכן זה. זה גובהו |

הגדול כשהוא רואה את | אטרונגיאל יוי הוא מעביר כתר כבוד מעל ראשו
 15 ונופל על פניו. ואטרונגיאל יוי השר כשהוא רואה את נערוריאל | יוי השר היה
 מעביר כתר כבוד מעל ראשו ונופל על פניו. ונערוריאל יוי השר כשהוא רואה
 את ססניגיאל יוי השר היה | מעביר כתר כבוד מעל ראשו ונופל על פניו.
 5 וססניגיאל | יוי השר כשהוא רואה את זוריאל יוי השר היה מעביר כתר | כבוד
 מעל ראשו ונופל על פניו. וזוריאל יוי השר כשהוא | רואה את גבורתיאל יוי
 השר מעביר כתר כבוד מעל ראשו | ונופל על פניו. וגבורתיאל יוי השר כשהוא
 רואה את | ערפיאל יוי השר היה מעביר כתר כבוד מעל ראשו ונופל | על
 25 פניו. וערפיאל יוי השר כשהוא רואה את אשריילי | יוי השר היה מעביר כתר
 כבוד מעל ראשו ונופל על פניו. ואשריילי יוי השר ראש כל פרק בני מרומים
 10 כשהוא רואה | את גליצור יוי השר מגלה רז היה מעביר כתר כבוד מעל | ראשו
 ונופל על פניו.

26 §

וגליצור יוי השר כשהוא רואה את | זכוכיאל יוי השר שהוא ממונה לכתוב
 15 זכיותיו של ישראל /ש' | שעוש על כסא הכבוד היה מעביר כתר כבוד מעל
 ראשו /ר' | ונופל על פניו. וזכוכיאל יוי השר כשהוא רואה את ענפאל | יוי השר
 5 שהוא שומר |פ' | מפתחי היכלי ערבות רקיע היה מעבי'ר | | כתר כבוד מעל
 ראשו ונופל על פניו. ולמה נקרא שמו ענפאל | מפני שענף הודו והדרו וכתרו
 20 חייו ויהיו מכסה את כל | הדרי ערבות רקיע עלין כיצור עולם מה יוצר
 עליון כתוב | בו כסה שמים הודו ותהלתו מלאה הארץ אף ענפאל יוי השר |
 10 מכסה הודו והדרו את כל הדרי ערבות עליון. וענפאל | יוי השר כשהוא רואה
 את סותר אשיאל יוי השר הגדול והנורא | והנכבד היה מעביר כתר כבוד מעל
 ראשו ונופל על פניו. ולמה נקרא שמו סותר אשיאל מפני שהוא ממונה בפנים |
 25 על ארבעה ראשי נהר דנור כלפי כסא הכבוד וכל שר ושר שהוא | יוצא ונכנס
 לפני השכינה אינו יוצא ונכנס אלא ברשותו /מ' | מפני שחותמות ארבעה ראשי
 נהר דנור מסורות בידו ולא עוד | אלא שרום גובהו שבעים אלפים רבבות
 פרסאות והוא סותר | אשי של נהר דנור ויוצא ונכנס לפני השכינה לפרש
 בכחובי'ם | של כל באי העולם כענין שנאמר' דינא יתיב וסי'פרץ פתיחו. |
 30

27 §

וסותר אשיאל יוי השר כשהוא רואה שקד חזיי יוי | השר הגדול הגבור והנורא
 20 והנכבד היה מעביר כתר כבוד | מעל ראשו ונופל על פניו. ולמה נקרא שמו
 שקד חזיי /מ' | מפני שהוא שוקל כל זכיות בכף מאזנים לפני ה'ב'ה' | ושקד
 25 חזיי יוי השר כשהוא רואה את זה פנוריי יוי השר | הגדול הגבור והנורא הנכבד
 הנהדר הנערץ בכל פמיליא | של מעלה מעביר כתר כבוד מעל ראשו ונופל על
 5 פניו. ולמה נקרא שמו זה פנוריי מפני שהוא זועף בו בנהר | בנהר דינור ודועכו
 במקומו. וזה פנוריי יוי השר כשהוא | רואה את אונובהיי יוי השר הגדול הגבור
 והנורא והנכבד | והנהדר הנפלא והנשגב הנחמד והנערץ בתוך שרים /הג' |
 40 הגדולים המכירים ברזו כסא הכבוד מעביר כתר כבוד | מעל ראשו ונופל על
 פניו. ולמה נקרא שמו אונובהיי | יוי השר מפני שהוא אחר בגדי חיים ועוטף
 מעיל חיים | לעתיד לב'ן | לצדיקי עולם ולחסדי עולם כדי שיהו חיים | בהם
 חיי עולם.

28 §

ואונובהיי יוי השר כשהוא רואה את שני | שרים הגדולים רבים ונכבדים
 10 העומדים למעלה הימיו | מעביר כתר כבוד מעל ראשו ונופל על פניו. ואלה |
 שמותם של שני שרים סופריאל יוי ממת שר | הגדול נכבד | נהדר נקי ישיש ועז.
 שופריאל יוי | שר | מחיה שר גדול | ונכבד נהדר נקי ישיש ועז. ולמה נקרא שמו
 15 סופריאל | יוי ממת מפני שהוא ממונה על ספרי מתים שכל מי | שהגיע יום
 מותו הוא כותבו על ספרי מתים. ולמה נקרא | שמו שופריאל יוי מחיה מפני
 שהוא ממונה על ספרי חיים | שכל מי שרוצה בו ה'ב'ה' בחיים הוא כותבו
 בספרי חיים | מרשות המקום. ושמו תאמר הואיל וה'ב'ה' יושב על כסא | אף הן
 20 יושבין וכותבין תל וכל צבא השמים עומדים עליו. | צבא (ה)שמים לא נאמר
 55 אלא וכל צבא השמים מלמד שאפי' | שרים הגדולים שאין כיצא בהם לשמי
 מרום אין עושין את | צרכי השכינה אלא כשהן עומדין.

29 §

וכיצד כותבין כשהן | עומדין אלא זה עומד על גלגלי סופה וזה עומד על גלגלי |
 60 סערה. זה לבוש אצטלית של מלכים וזה לבוש אצטלית של | מלכים. זה עטוי
 מעיל גאווה וזה עטוי מעיל גאווה. זה קשור | קשר של מלכות. זה קשור קשר של
 מלכות. זה גופו יכולו' מלא | עינים. זה גופו יכולו' מלא עינים. זה מראהו

כרוב ד' רקיע' וכן זה. זה כנפיו כימות שנה וכן זה. זה כנפיו | כ?|מ|רחבי
 רקיע וכן זה. זה שפת' בשערי מזרח וכן זה. זה |ל| לשונו ברום גלי ים וכן זה.
 זה מפיו תצא שלהבת וכן זה. זה מפיו | יוצא' ברק' וכן זה. זה מזיעתו האש
 דולקת וכן זה. זה מלשונו | בתער לפיד אש וכן זה. זה על ראשו אבן ספיר וכן זה.
 זה על | כתיפיו גלגל וכן זה. זה בידו מגלה של גחל וכן זה. שיעור /ה| המגלה ד'
 אלפי' פרסאות שיעור שלנו ג' אלפי' פרסאות שיעור | כל אות שכותבי' ש'ס'ה'
 פרסאות.

10

§ 30 → 866

אמר ר' ישמעאל מ'שה' | ה'מ כל למעלה מהן מ'ב שרי' הללו יש אלוף אחר
 שר ונכבד /א| אדיר ונהדר הדור ונערץ גבוה' וחזק גדול תקיף ומפואר נפלא
 //ונשגב || ונשגב נקי ונחמד שליט. ושליט גאה ורם ישיש ועז שאין כיוצא | בו
 בכל השר' כולם רבביאל ה השר הגדול הגבור והגורא שמו | ד' שעומד אצל
 המרכבה וע'ב שמו כך שתומו על גלגלי המרכבה | והן מסורי' בידו וכמה
 גלגלי' הם שמונה ב' לכל רוח ורוח. | וסביבותיהן ד' רוחות מוקפות להן ואילו
 הן רוח עזה רוח רעש | רוח סופה ומ|כ|תי'הן|תיהן מושבין ויוצאי' ד' נהרות של
 אש נהר | אחד |ש|לכל צד ומכנייה' מוקפי' ועומדי' ד' ענני' ואלו הן ענני' /א|
 אש לפידי ענני גחלי. ענני גפרית וענני שתולין ועומדי' כנגד | גלגליהן ורגלי
 החיות נתונות על גבי גלגלי' ורעש ברעש בין גלגל | ורעש ברעש כל גלגל
 וכשמגיע זמן לומר שירה רועשין המון | גלגלי רועדי' המון ענני' רועשי' כל
 שלישי ורונשי' כל פרישי' ונרת|עו| כל גבור' מדעזעי' כל הצבאי' מתפחדו'
 כל הגדודי' ונחפזים כל | המוני' מתבהלין כל השר' וחלים ומוגו המשרתי'
 מתחוללים | המלאכי' והרגלי' וקול ישמעו גלגל לגלגל כרוב לכרוב חיה לחיה |
 אופן לאופן ושרף לשרף שג' סולו סולו לרוכב בערכות וגו' |

§ 31 → 867

ארי' אל מ'שה' | ה'מ למעלה מהן יש שר אחד גדול ותקיף /ח| היילאל ה שמו
 שר אדיר וכו' שר אלוף וגבור וגורא שר שכל | בני מרומי' מדעזעי' מלפניו שר
 שיכול לבלוע את העולם | כולו בבת אחת ולמה נקרא שמו כך לפי שממונה על
 החיות | ומכה אותם בפול האות של אות ומפאר אותם כחתם שבח|ו| ותהלה
 ורננה וממהר' לומר אחריו ק' וב'ב'א.

40

§ 32 → 868

ארי' אל מ'שה' | ה'מ כל ד' חיות כנגד ד' רוחות כל חיה וחיה כמלוא עולם
 כולו | כל אחד ואחד לה ד' פני' וכל אחת יש לה ד' כנפי' וכל כנף | בכסיו של
 וכל אחד ואחד יש לו פני' בתוך פני' וכנפיים /ב| בתוך כנפיי' שיעור הפני'
 ר'מח' פני' ושיעור כנפיי' ש'ס'ה' | כנפי' וכל אחד ואחד קשורי' בראשה ב'
 אלפי' כתר' וכל כתר | כמראה הקשת כענן חיו כיו גלגל תמה וניצוצי'
 היוצאים | מכל אחד כיו הנגה במזרח.

50

§ 33 → 869

אמר ר' ישמעאל אל | מ'שה' | ה'מ כל למעלה מהן יש שר אחד אדיר מופלא
 אמין | ומשובח מכל מיני שבח כרוביאל ה שמו גבור מלא כח גבור || שר גאה
 ושר גאה עמו שר צדיק וצדקה עמו שר קדוש וקדושה | עמו שר ומפואר
 באלפי' צבאות שר מסתלסל בריבי חיילותיו /ומ| ומקצפו |ב|ת'רעש תבל
 ומרגו ירעדו מחנות ומאימתו יחולו /יס| יסודות ומגערתו ירעשו ערכות
 קומתו מלאה גחלי' ורום קומתו | ברום ד' רקיע' ורחב קומתו ברוחב ד' רקיע'
 ועובי קומתו /ב| בעובי ד' רקיע' מפתח פיו דולקת כלפידי אש ולשונו כאש
 אוכלת | ועפעפיו כוהר ברק ועיניו כוהר ההוד ומראה פניו כאש יוקד|ת| |
 וכתר קדושה על ראשו ששם המפורש חקוק בו שממנו ברקים | יוצאי' וקשת

60

כמראה ברקים. || זה מראהו כמראה ברקים. זה עיניו כשמש בגבורתו. זה | 352
 עיניו כשמש בגבורתו. זה זיוו כזיו כסא כבוד. זה זיוו כזיו | כסא כבוד. זה גבהו
 ברום שבעה רקיעים. זה גבהו ברום | שבעה רקיעים. זה כנפיו כימות השנה
 זה כנפיו כימות השנה. || זה כנפיו כמרחבי רקיע זה כנפיו כמרחבי רקיע. זה | 5
 שפתיו | כשערי מזרח זה שפתיו כשערי מזרח. זה לשונו כרום גלי הים | זה
 לשונו כרום גלי הים. זה יוצא מפיו שלהבת זה יוצא מפיו | שלהבת. זה יוצאים
 מפיו ברקים זה יוצאים מפיו ברקים. זה | מזיעתן האש דולקת זה מזיעתן האש
 דולקת. זה מלשונו בוע(ר) | לפיד אש זה מלשונו בוער לפיד אש. זה על ראשו | 10
 אבן ספיר | זה על ראשו אבן ספיר. זה על כתיפיו גלגל כרום קל זה על |
 כתיפיו גלגל כרום קל. זה בידו מגלה של גחל זה בידו מגלה של | גחל. זה בידו
 עט שלהבת זה בידו עט שלהבת. שיעורה של | מגלה שלשת אלפים רבבות
 פרסאות. ושיעורו של עט שלהבת | שלשת אלפים רבבות פרסאות. שיעור של | 15
 כל אות ואות שהן | כותבין שלש מאות וששים וחמשה פרסאות.

30 § 15
 אמר רבי | ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר הפנים למעלה מהן | משני
 השרים הגדולים הללו יש שר אחד אלוף ונכבד אדיר | ונהדר הדור ונערץ גבור
 חזק גדול ומגדול תקיף ומפואר נפלא | ונשגב נקי ונחמד שליט גאה ורם ישיש | 20
 ועז שאין כיוצא בו בכל | השרים כלם. רכביאל יוי השר הגדול ונורא שמו
 שהוא | עומד אצל המרכבה ולמה נקרא שמו רכביאל שהוא ממונה | על גלגלי
 המרכבה וגלגלי המרכבה מסורין בידו וכמה הם | גלגלים שמנה שנים שנים
 לכל רוח ורוח וסביבותיהם ארבע | רוחות מקיפות להן ואלו הן הרוחות רוח | 25
 סופה רוח סערה | ורוח עזה ורוח רעש ומתחתיהן מושכין ויוצאין ארבעה נהרי
 אש נהר אחד לכל צד וצד וביניהם מוקפין ועומדים ארבעה || ארבעה עננים | 353
 ואלו הן ענני אש ענני לפיד ענני גחל ענני | גפרין עננים שתולים ועומדים כנגד
 | גלגליהם ורגלי החיות | נתונות על גבי גלגלים ורעש כרעש בין גלגל לגלגל
 ורעם ברעם | בין גלגל לגלגל וכשמגיע זמן לומר שירה רועשים המן גלגלים | 5
 ורועים המן עננים רועשים כל שלישים רועשים כל פרשין | נרתעים כל
 גבורים מזועזעים כל הצבאים כל הגדודים | נחפזים כל הממונים מתבהלים כל
 השרים חיילים גמונו | כל המשרתים מתחוללים כל המלאכים והדגלים וקול
 ישמיעו | גלגל לגלגל כרום לכרום חיה לחיה אופן לאופן שרף לשרף | סלו | 10
 לרוכב בערבות ביה שמו ועלוז לפניו.

31 §
 אמר ר' ישמעאל (אל) | אמר לי מט(ט)טרון מלאך | הן שר הפנים למעלה מהן יש(ר) | 35
 שר | אחד גדול ותקיף חייליאל יוי שמו שר אדיר ונורא שר אלוף | וגבור שר
 גדול ונורא שר שכל בני עליונים מזדעזעין / מ' | מלפניו שר שהוא יכול לבלע
 את כל העולם כלו בבת אחת | ולמה נקרא שמו חייליאל יוי השר מפני שהוא | 15
 ממונה על | החיות והוא מכה את החיות בפלסאות של אור והוא מפאר | אותם
 בתתם תהלה שבה ודיעה והוא ממהר אותם לומר אחרי | קדוש ברוך כבוד יי' | 40
 ממקומו.

32 §
 אמר ר' ישמעאל אמר לי | מטטרון מלאך שר הפנים ארבע חיות כנגד ד' רוחות
 כל חיה | וחיה כמלוא עולם כלו וכל אחד ואחד יש לו ארבעה פנים | וכל פנים | 20
 ופנים בפני מזרח וכל אחד ואחד יש לו ארבע | כנפים וכל כנף וכנף ככסוי של
 עולם וכל אחד יש לו פנים | בתוך פנים. וכל אחד ואחד יש לו כנפים בתוך
 כנפים. שיעור(ם) | של פנים מאתים וארבעים ושמה פנים ושיעורן של כנפים | 25
 שלש מאות ששים וחמשה כנפים וכל אחת ואחת קשורים | בראשה שני אלפים
 כתרם וכל כתר וכתר כקשת בענן חיוו | כזיו גלגל וניצוצין היוצאין מכל אחד
 ואחד כזיו כוכב הנוגה || במזרח. | 353

33 §
 אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר | הפנים למעלה מהן יש שר אחד
 אדיר ומופלא אמיץ ומשובח(ח) | בכל מיני שבה כרוביאל יוי שמו שר גבור מלא | 55
 כח גבורות | שר גאה וגאה | ש(ע)מו שר צדיק ועמו צדקה שר קדוש ועמו | 5
 קדושה. שר מפואר באלפי צבאות שר מסתלסל בריבי | חיילות. מקצפו תרעש
 תבל ומרגו ירעדון מחנות ומאימתו | יחילו יסודות. ומנערתו ירעשו ערבות.
 קומתו מליאה | גחלים רום קומתו כרום שבעה רקיעים ורחב קומתו כרום |
 שבעה רקיעים ועובי קומתו כעובי שבעה רקיעים מפתח | פיו דולק כלפידי | 10
 ולשונו אוכלת אש ועפעפיו כזהר ברק. | ועיני כיוקוי זהר ומראה פניו כאש
 יוקדת וכתר קדושה | על ראשו ששם המפורש חקוק בו ושמןו ברקים יוצאים |

שכיניהן בין כתיפיו וחרבו ככרע על מתניו וחיציו | ככרע על חגוריו ותריס אש
אוכלה על צואריו וגחלי רתמים | על סביביו חיו שכינה על פניו וקרני ההוד
אור פניו על אופניו | וצניף מלוכה על וגופו כולו מלא עינים

5 § 34 → 870

ונובה קומתו כולו | כנפי' מימינו כולו להבה תלהב ומשמאלו להט תלהט
וגחלי' בוערי' | ממנו ולפידו' מגופו וכרקי' מבהיק' מפניו ועומדו' עמו / ת |
תמיד רעם כרעמו ואצלו תמיד רעש ברעש ב' שרי מרכבה | בקומו ולמה שמו
כך לפי שממונה על מרכבות חיות ונבורות / ו | וכתר ראשם הוא מפאר ועטרת
10 קרקרם מצחצח ותפארת גאונם | ממחר ורבות שפרם הוא מרבה וגודל יקרם
הוא מגדל ושיר | תהלתם הוא משורר ועוז תפארתם הוא משנן וזהר גדול הוא |
מזריח ופאר חסדם הוא משביע וחמדת נוגגם מרקדם / ו | וחמד יופים מיפה
וקשט הדרם הוא מהדר וסדר שבהן הוא | מסלסל להבין מושב ליושב הכרובי'
הכרובי' אצל חיות הקדש | וכנפיה' ברום ראשיה' ושכינה על גביה' וזהר
15 כבוד על פניה' | ושיר ותהלה בפיהם וידיה' תחת כנפיה' ורגליה' מכוסות / בכ |
בכנפיה' וקרני הוד על ראשיה' חיו שכינה על אפיהם ושכינת | אל על גביהן
ואבני ספיר סביבות ועמוד אש על רבעיהם / ו | ועמודי לפיד בצדיהם ספיר
אחד מזה וספיר. והספירים | תחתם גחלי רתמי' כרוב אחד מזה וכרוב אחד
מזה. וכנפיה' | כרובי' זה את זה מקיפי' על קרקרם בכבוד ופורשו לשורר | בהם
20 שיר לשוכן שקקי' להעריץ בהם פאר למלך מלכי המלכים. // וכרוביאל | |
וכרוביאל ה השר הממונה עליה' מסדרם בסדרי גאי' ויפים / ו | ונעימי'
ומסלסל בכל מיני סלסול יקר וכבוד וממהר אות' בכבוד | ועוז לפעולת רצון
קונם בכל עת רגע כי כל רום ראשיה' פעולת / כ | כבוד מלך רם יושב הכרובי'.

25

§ 35 → 901 (871)

סדר רוחות | אמר ר' ישמעאל אל מטטרון מ'שה' כמה רוחות / מ // מנשבות | |
מנשבות מתחת כנפות הכרובי' מנשבת רוח מרחפת רוח. שני' | ורוח אלהים
30 מרחפת. מנשבת רוח עזה שני' ויולך ה את הים | ברוח קדים עזה. מנשבת רוח
קדים שני' ורוח הקדים נשא את | הארבה. מנשבת רוח של יום. שני' ורוח נסע
מאת ה יגז / ש | שלום. מנשבת רוח קנאה שני' ועבר עליו רוח קנאה. מנשבת |
רוח רעש שני' ואחר הרוח רעש לא ברעש ה. מנשבת רוח ה | שני' וסרה מעליו
רוח רעה. מנשבת רוח חכמה ורוח בינה / ו | ורוח דיעה ורוח יראה שני' ונחה
35 עליו רוח ה רוח חכמה ובינה | רוח עצמה ונבורה רוח דעת ויראת ה. מנשבת רוח
גשמים שני' | רוח צפון תחולל גשם. מנשבת רוח בריקים שני' ברקי' למטר עשה |
מוצא רוח מאוצרותיו. מנשבת רוח משבר סלעים שני' ה עובר | ברוח גדולה
וחזק. מנשבת רוח משיכת מים שני' ויעבר אלקים | רוח על הארץ וישבו המים.
מנשבת רוח חימה ודאגה שני' | רוח גדולה באה מעבר המדבר ויגע בארבע פנות
40 הבית ויפול | על הנערי'. מנשבת רוח סערה שני' רוח סערה עושה דברו. / ו |

§ 36 → 902

והשטן עומד בין הרוחות הללו אינן מנשבות אלא תחת כנפי' | הכרובי' שני'
45 וירכב על כרוב ויעוף וירא על רוח. ולהיכן הולכות | הרוחות וכלות מלמד
שמתחת יוצאות ונופלות בגלגל חמה | שני' הולך אל דרום וסוכב אל צפון סוכב
סוכב הולך הרוח / ו | ועל סביבותיו שב הרוח. ומגלגל חמה חזרת ונופלת
בנהרות | ובימים בנהרי' ובגבעות שני' כי הנה ה יוצר הרים ובורא רוח | ומימים
50 ונהרות חזרות ביישוב ומיישוב חזרות ונופלות | בעירות וכמדינות ומשם
נופלות לגן ומגן נופלות לעדן שני' | מתהלך בגן לרוח היום. ובתוך גן עדן
מתערבות ונושבות / מ | מצד זה לצד זה ומתבשמים מבשמי גן עדן וממרקחי
עדן | עד שנפרדות ומתמלאות מריח בושם טהור ומביאות ריח / מ | מרקחי גן
ובושמי עדן לפני צדיקי' וחסידיו' יורשי גן עדן / ו | ועץ החיים לעתיד לבא שני'
55 עורי צפון ובואי תימן הפיחי | גני' {יש?} ילזו בשמי יבא דודי לגנו ויאכל פרי
מגדיו.. |

וקשת שכינה בין כתיפיו וחרבו כברק על מתניו וחצו כברק | על חגוריו וחרים
 אש אכלה על צוארו וגחלי רתמים על סביבו- | תיו חיו שכינה על פניו. וקרני 15
 ההוד על אופניו וצינף מלוכה | על קדקדו וגופו כולו מלא עינים

34 § 5

וגובה קומתו כולו כנפים /מ' | מימינו להבה תלהב ומשמאלו להט תלהט
 וגחלים בוערים | מגופו ולפידים יוצאים ממנו וברקים מבהיקים מפניו ועמו |
 תמיד רעם ברעם ואצלו תמיד רעש ברעש שני שרי מרכבה | במקומו. ולמה 20
 נקרא שמו כרוביאל יוי השר מפני שהוא | ממונה על מרכב כרובים וכרובי
 גבורה מסורין בידו וכתרי | ראשם הוא מפון|אר ועטרת קדקדם הוא מצחצח 10
 ושבח /ת' | תארם הוא מעורר ותפארת גאונם הוא ממחר ורבות שכרם | הוא
 מרבה וגיל יקרה הוא מגדיל ושיר תהלתם הוא משורת' | ועוז תפארתם הוא 25
 משגן חוזה כבודם הוא מזריח ופאר זן | חסדים הוא משפיר וחמדת נהגם הוא
 מרקם וחמלת יפיים | הוא מיפה וקושט הדרם הוא מהדר וסדר(ר) שבחם הוא 15
 מסלסל | | להכין מושב ליושב הכרובים והכרובים עומדים אצל חיות | הקדש א54
 וכנפיהם ברום ראשיהם ושכינה על גביהם חוזה כבוד | על פניהם ושיר תהלה
 בתוך פיהם וי(י) ריהם תחת כנפיהם ורגליהם(ם) | מכוסים כנפיהם וקרני הדר
 על ראשיהם חיו שכינה על | אפיהם ושכינה על גביהם ואבני ספיר סביבותיהם 5
 ועמדי אש | על רבעיהם ועמודי לפיד בצדדיהם ספיר אחד מזה וספיר | אחד
 מזה תחת ספיריים גחלי רתמים כרוב אחד מזה וכרוב | אחד מזה. וכנפי כרובים 20
 זה את זה מוקפין על קדקדם בכבוד | פרושים לשורר בהם שיר לשוכן שחקים
 ולהעריך בהם פאר | למלך מלכים וכרוביאל יוי שמו השר שהוא ממונה 10
 עליהם | מסדר אותם בסדרים נאים ויפים ונעים ומסלסל אותם בכל | מיני
 סלסול יקר וכבוד וממהר אותם בכבוד ועוז לפעול | רצון קונם ככל רגע ורגע
 כי על רום ראשיהם תמיד כבוד | רב מלך יושב הכרובים. 25

35 §

אמר ר' ישמעאל אמר לי | מטטרון מלאך שר הפנים כמה רוחות מנשבות 15
 מתחת כנפי | הכרובים מנשבת רוח מרחפת שנאמ' ורוח אלהים מרחפת | על
 פני המים. מנשבת רוח עזה שנאמ' ויולך יוי את הים | ברוח קדים עזה. מנשבת 30
 רוח קדים שנאמ' ורוח קדים | גשא את הארבה. מנשבת רוח שליים שנאמ' ורוח
 נסע מאת | יוי ויגן שליים. מנשבת רוח קנאה שנאמ' ועבר עליו רוח | קנאה. 20
 מנשבת רוח רעש שנאמ' ואחר הרוח רעש לא | ברעש יוי. מנשבת רוח יוי שנאמ'
 ויוציאני ברוח יוי | ויוציאני. מנשבת רוח רעה שנאמ' וסרה מעליו רוח רעה. |
 מנשבת רוח חכמה ורוח בינה ורוח דעת ורוח יראת יוי | שנאמ' ונחה עליו רוח 25
 יוי רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה | רוח דעת ויראת יוי. מנשבת רוח גשמים
 שנאמר רוח | צפון תחולל גשם. מנשבת רוח ברקים שנאמ' ברקים | למטר עשה א54
 מוצא רוח מאוצרותיו. מנשבת רוח משכרת | סלעים שנאמ' יוי עוזר ברוח
 גדולה וחזק. מנשבת רוח | משיכת מים שנאמ' ויעבר אלהים רוח על הארץ
 וי(כ)שכו המים. | מנשבת רוח חמה ודאגה שנאמ' חנה רוח גדולה באה | מעבר 40
 המדבר ויגע בארבע פנות הבית ויפול על הנערים. | מנשבת רוח סערה שנאמ'
 רוח סערה עושה דברו

36 §

והשטן | עומד בין הרוחות הללו שאין רוח סערה אלא רוח השטן וכל | הלוחות 45
 הללו אין מנשבות אלא תחת כנפי הכרובים שנאמר | וירכב על כרוב ויע(ו)ף
 וידא על כנפי רוח. ולהיכן הן הולכות | הרוחות וכלות מלמד שמתחת כנפי 10
 הכרובים יוצאות ונפלו(ת) | בגלגל(ה) חמה שנאמ' הולך אל דרום וסובב אל
 צפון סובב סובב | הולך הרוח. ועל סביבותיו שב הרוח. ומגלגל חמה חזרות |
 ונפלות בנהרות וכימים בהרים ובנבעות שנאמ' כי הנה יוצר | הרים ובורא 50
 רוח. ומהרים ונבעות חזרות ונפלות בימים | ובנה?ות. ומימים ונהרות חזרות
 ונפלות ביישוב. ומיישוב | חזרות ונפלות בעיירות ובמדינות. ומעיריות
 ומדינות | חזרות ונפלות בנן. ומגן חזרות ונפלות בעדן. שנאמר | מתהלך בנן
 לרוח היום. ובתוך גן העדן ערבות ונשבות | מצד זה לצד זה ומתבשמות 15
 מבושמי גן וממרקחי עדן | עד שנפראות ומתמלאות ברוח בושם טהור ומביאות 20
 ריח | מרקחי גן ובוסמני עדן לפני צדיקים וחסידים יורשי גן | עדן ועץ החיים
 לעתיד לבא שנאמ' עורי צפון ובואי תימן | הפיחי גני יזלו בשמיו יבא דודי לגנו
 ויאכל פרי מגדיו. |

37 § → 903

ארי אל מטטרון משה' הדר מרום כל כמה מרכבות יש || להבה יש לו מרכבות כרוב שנ' וירכב על כרוב ויעף. ילמ' רוח שנ' | וירא על כנפי רוח. ילמ' עב קל שנ' הגה ה רוכב על עב קל. ילמ' | ענני' שנ' הגה אנכי בא אליך בעב הענן. ילמ' מזבח שנ' ראיתי | ה נצב על המזבח. ילמ' רבתיים שנ' רכב אלהים רבתיים אלפי | שנאן. ילמ' אהל מ(ו)ער שנ' וידבר ה' אליו מאהל מועד. [?] ילמ' / כ | כפרת שנ' וישמע את הקול מדבר אליו מעל הכפורת. ילמ' אבן | ספיר שנ' ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר. ילמ' מרכבות / נ | נשרי' שנ' ואשא אתכם על כנפי נשרי'. ילמ' תרועה שנ' עלה | אלדים בתרועה. ילמ' ערבות שנ' סולו סולו לרוכב בערבות | ביה שמו. ילמ' [ערבות] עבים שנ' השם עבים רכובו. ילמ' [ח] חיות | שנ' והחיות רצות ושב רצים ברשות ושבים ברשות שהשכינה | על רום ראשיהם. ילמ' גלגלי' שנ' ויאמר אל פנת לגלגל. ילמ' / כ | כרוב קל שנ' רוכב על כרוב קל.

15

38 § → 904

ובשעה שהוא רוכב על כרוב קל | ומניח על גביו רגל אחד ועדיין לא הניח רגלו. שבייה / ס | סוקר שמונה עשר אלפי' עולמות כסרקא ומבין וראה / בא | באוכלוסיו וידע בכל אלו ואלו עד שהניח רגלו שנייה על | [רגליו] גביו שנ' סובב [על] שמונה עשר אלף. ומניין שהוא סוקר | בכל אלו בכל יום שנ' אלדים משמים השקיף על בני אדם / ל | לראות היש משכיל דורש אלדים. ילמ' מרכבות אופני' שנ' / ו | והאופני מלאות סביב. ילמ' כסא כבודו שנ' אלדים יושב על | כסא קדשו. ילמ' כס יד על כס יד. ילמ' כסא כבודו שנ' | כסא כבוד מרום מראשון מקום מקדשינו. ילמ' כסא רם ונישא | שנ' ואראה את ה יושב על כסא רם ונשא.

30

39 § → 905

ארי אל מטטרון משה' למעלה מהן יש שר אחד גדול ונורא גבור ונכבד | אלוף ונערץ ושיש ועוז. ואפפיאל ה שמו שיש לו ששה עשר | פנים ארבעה לכל צד וצד ויש לו שמונת אלפי' ושבע מאות / וש | וששי' ותשע עינים כמניין ששת ימות השנה שני אלפי' ומאה | ותשע' ואחד ושש עשרה לכל צד וצד ואותם שתי עינים / ש | שבפניו בכל אחד ואחד ברקי' מבריקות ומכל אחת לפידים / ב | כוערות ואין כל בריה יכולה להסתכל בהם שכל המסתכל בהם // מיד | מיד נשרף ורום קומתו מהלך שני אלפי' וחמש מאות שנה | שאין כל עין בריה יכולה לראות ואין כל פה יכול לדבר כח / ג | גבורות עוזו אלא מלך מלכי המלכי' הבה בלבד.

40

40 § → 906

ולמה נקרא | שמו אפפיאל מפני שהוא ממונה על האוספים והם מסורי' | בידו הוא עומד בכל יום ויום ומשמש ומפחד ומעדן אותם | ומסדר מסלול את מרוצתם ומנהיל את דוכנם ומענין דירת' | ומרוה את פנתם ומדשן את מושבם והוא משכי' ומעריב | עליהם לילה ויום לרכות את תפארתם ולהגדיל את גאותם / ול | ולעשותם מהירים בשבח קוניהם והאו[פ]י[פ]י' כולם מלאות / ע | עינים מלאי' כנפים. עינים כנגד כנפים. כנפים נגד עיני' | ומכיניהם מבהיקי' אור כאור נונה ושבעי' ושת' אבני' / ס | ספיר קבועין על כתר שכל אחד ואחד זיוו הולך בארבע / ר | רוחות ערבות גלגל חמה שאיזו הולך בארבע רוחות העולם | ולמה נקרא שמו צדקת מפני שזיוו דומה למראה צדק ומקיפי' | להם סוכות זיו זיו סוכות זוהר סוכות אור ספיר וברקת | מפני מראית דמות עינים.

55

41 § → 907

ארי אל מטטרון משה' | למעלה מהן יש צד אחד מופלא ואדיר יקר גבור ועריץ אלוף | ונגיד הדרור ונכבד ונחמד וכולו מלא זיו וכולו מלא שבח / ו | ונגוה וכולו מלא זוהר. וכולו מלא אור וכולו מלא יופי חמדה | גדולה דמותו כמלאכי' וגופו כנשרי' זיוו כברקים תוארו / כ | כלפידים ויופיו כבזקים והודו

60

37 §

- 25 יסדר מרכבות' אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר הפנים | הדר מרום כל כמה מרכבות יש לו לה' ב'ה'. יש לו מרכבות | כרובים שנאמר וירכב על כרוב ועיף. יש לו מרכבות רוח | שנאמר וידא על כנפי רוח. יש לו מרכבות עב קל שנאמר || שנאמר' הגה יוי רוכב על עב קל. יש לו מרכבות עננים שנא' | הגה 5 אנכי בא אליך בעב הענן. יש לו מרכבות מזבח | שנאמר' ראיתי את יוי נצב על המזבח. יש לו מרכבות | רבותיים שנאמר' רכב אלהים רבותים אלפי שואן. יש לו מרכבות האהל שנאמר' וירא יי' באהל בעמוד ענן. | יש לו מרכבות אהל מועד 5 שנאמר' וידבר יוי אליו מאהל | מועד. יש לו מרכבות כפרת שנאמר' וישמע את הקול | מדבר אליו מעל הכפרת. יש לו מרכבות אבן ספיר שנ' | ותחת רגליו 10 כמעשה לבנת הספיר. יש לו מרכבות נשרים | שנאמר' ואשא אתכם על כנפי נשרים ואינן נשרים אלא | שהן פורחות כנשרים. יש לו מרכבות תרועה שנאמר' עלה | אלהים בתרועה. יש לו מרכבות ערבות שנאמר' סלו | לרוכב בערבות. יש לו מרכבות עבים שנאמר השם | עבים רכובו. יש לו מרכבות חיים שנאמר' והחיות רצוא | ושוב רציים ברשות ושרים ברשות שהשכינה על רום ראשי- | הם. 15 יש לו מרכבות גלגלים שנאמר' ויאמר אל בינות | לגלגל. יש לו מרכבות כרוב קל שנאמר' רוכב על כרוב | קל.

38 §

- 20 ובשעה שהוא רוכב על כרוב קל ומניח על גביו | רגל אחת ועדיין לא הניח רגלו שנייה סיקר שמנה עשר | אלף עולמים בסקירה אחת ומבין ורואה בכלם ויודע 20 | בכל אלו ואלו עד שהניח רגלו שנייה על גביו שנאמר סביב | שמנה עשר אלף. ומניין שהוא סוקר בכל אלו ואלו בכל | יום ויום. שנאמר משמים השקיף על בני אדם לראות | היש משכיל. ד'א'. יש לו מרכבות אופנים שנא' והאופנים | 25 מלאים סביב. יש לו מרכבות כסא קדשו. שנאמר' אלהים | יושב על כסא קדשו. יש לו מרכבות כס יד | שנאמר' כי יד על כס | יד. יש לו מרכבות כסא משפט 25 שנאמר' יוגבה יוי | צבאות' במשפט. || יש לו מרכבות כסא כבוד שנאמר' כסא כבוד מרום מראשן | מקום מקדשינו. יש לו מרכבות כסא רם שנא' ואראה | את יי' יושב על כסא רם ונשא. 30

39 §

- 5 אמר ר' ישמעאל | אמר לי מטטרון מלאך שר הפנים למעלה מהן יש שר | אחד גדול ונורא גבור ונכבד אלוף ונערץ ישיש ועז אפפניאל | יוי שמו שיש לו ששה עשר פנים ארבעה פנים לכל צד וצד | וארבעה פנים לכל צד וצד. מאה כנפים לכל צד וצד ומאה | כנפים לכל צד וצד. ויש לו שמנת אלפים ושבע מאות 35 ששים | ושן | ש עינים כמנין ששת ימי השנה. שני אלפים ומאה ותשעים | ואחת ושש עשרה לכל צד וצד. ושני אלפים ומאה ותשעים | ואחת ושש עשרה לכל צד וצד. ואותם שתי עינים שבפניו | בכל אחת ואחת ברקים מבריקות. ומכל אחת 40 ואחת לפידים | בוערות ואין בריה יכולה להסתכל בהם שכל המסתכל בהם | מיד נשרף ורום קומתו מהלך שני אלפים וחמש מאות שנה. | שאין כל עין יכולה לראות ואין כל פה יכול לדבר כח גבורות | עוון אלא מ'מ'ה' ה'ה' בלבד.

40 §

- 5 ולמה נקרא שמו ז' אפפניאל | מפני שהוא ממונה על האופנים והאופנים מסורים בידו והוא | ממונה לשמש את האופנים והוא עומד עליהם בכל יום 45 ויום | ומשמש ומפאר אותם ומסלסל ומסדר את מרוצתם ומגהיץ | את דוכנם ומעדר את דירתם ומשוה את פיותם ומדשן | את מושבם והוא משכים ומעריב עליהם לילה ויום לרבות | את תפארתם ולהגדיל את גאותם ולעשותם מהירים 50 בשבח | קוניהם. והאופנים כלם מלאות עינים וכולם מלאים כנפים | שבע כנגד כנפים וכנפים כנגד עינים. ובפניהם מבהיקין | זיו זוהר כאור נוהג ושבעים 25 ותים אבני ספיר קבועים על | לבושם מימין כל אחד ואחד. וע'ב אבני ספיר קבועים על | לבושם משמאל כל אחד ואחד. וארבע אבני ברק | קבועים || 56 א קבועים על כתרו של כל אחד ואחד שזיוו הולך בארבע רוחות | ערבות כגלגל חמה שזיוו הולך בארבע רוחות העולם. ולמה | נקרא שמו ברקת מפני שזיוו דומה למראה ברק ומקיפין | להן סוכות זיו סוכות זוהר סוכות אור ספיר 55 וברקת. מפני | מראית דמות עיניהם ודמות פניהם.

41 §

- 5 אמר ר' ישמעאל | אמר לי מטטרון מלאך שר הפנים למעלה מהם יש שר | אחד מופלא ואדיר רב יקר גבור ועריץ אלוף ונגיד סופר | מהיר הדור ונכבד ונחמד וכולו מלא שבח ונונה וכולו מלא | זוהר וכולו מלא אור וכולו מלא יופי וכולו 10 מלא חמדה וכולו | רבות וגדולה. דמותו כמלאכים וגופו כנשרים. זיוו כברקים |

כחל' הדרו כחשמל' ונגהו | כאור נוגה מראותו כמאור הגדול גובהו כשבעה
 רקיעים | ו/ ואור עפעפיו כאור שבעת' ואבן ספיר על ראשו כמלוא | עולם
 מזיו עצם השמים לטוהר וגופו מלא עינים כוכבי /ה | השמים שאין להם חקר
 ואין להם וכל עין כעין ככוכב הנוגה | ויש מהן כמאור הקטן ויש מהן כמאור
 הגדול מקרסוליו ועד | ארכובותיו כוכבי הברק. ומארכובותיו ועד ירכבותיו
 ככוכבי | הנוגה ומיריכותיו ועד מתניו כמאור לבנה. וממתניו ועד | צוארו
 כמאור החמה. ומצוארו ועד קדקד ראשו כאורו לא /נ | נעדר. וכתר שעל ראשו
 מזיו כסא הכבוד שיעורו של כתר || מהלך חמש מאות ושתי שני' ואין מיני זיו
 ואין מיני זוהר ואין | מיני נוגה ואין מיני מאור בעולם שאין קבועין באותו
 הכתר. | 10

§ 42 → 908

ואותו השר שרפיאל ה שמו מפני שהוא ממונה על השרפים | ושרפי להבה
 מסורין בידו והוא עומד עליהם ליל ויום ומלמד להם | שירה ותהלה פאר עוז
 גאון לפאר למלכם בכל מיני שבח וקדושה | וכמה הם שרפי' ארבע כנגד
 רוחות של עולם וכמה כנפי' יש להם | שש כנגד שש ימי בראשית. וכמה פני' יש
 להם שש עשרה פנים | ארבע לכל רוח ושיעורם של כנפי' כל כנף וכנף כמלא
 רקיע /שי | שיעורם של פני' כל פני' ופני' כפני' פני' מורה מאיר' כל אחד /1 |
 ואחד מזיו כסא הכבוד שאפי' חיות הקדש ואופני הוד וכרובי /ה | הדר אין
 יכולין להסתכל בו שכל המסתכל בו עיניו כהות מזיו גדול | שעליו ולמה נקרא
 שמו שרפי' מפני שהן שורפי' פינקסאות של | שטן בכל יום ויום השטן יושב עם
 סמאל הרשע שר של רומי /ו | ועם דמואל שר של פרס וכותב עונותיהם של
 ישראל על פנקסאות | ונותני' אותן לשרפי' להכניס אותה לפני הב' לאבד
 ישראל מן /ה | העולם והשרפי' יודעי' ברזי יה הב' שאינו רוצה שתפול אומה |
 זו של הב' ישראל מה עושי' שרפי' בכל יום ויום נוטלין מיד | השטן ושרפי'
 אותן באש יוקדת שכנגד כסא רם ונשא כדי /ש | שלא יכניסו לפני הב' בשעה
 שהוא על הדין ודן על כל העולם /כ | כולו באמת.

30

§ 43 → 909

ארי' אל מטטרון משה' למעלה מן השרפי' | יש שר אחד מעולה מכל השרי'
 מופלא מכל המשרתי' דריואל | ה שמו שהוא על גזי ספרי' והוא מוציא ומביא
 דלוסקוס והוא | פותח ונוטל את הספרי' ונותן אותם ליד הב' והב' נוטלם |
 מידו ונותן אותם לפניו לידי הסופרי' לקרות בב'ד הגדול שבמרום | ערבות
 רקיע בפני פמליא של מעלה. ולמה נקרא שמו דריואל | מפני שכל דיבור
 ודיבור יוצא ממנו מלאך ועומד בשירות של | מלאכי השרת ואומרי' שירה
 לפניו בשעת הגיע זמן לומר /ק | קדוש.. //סדר ||

40

§ 44 → 910

סדר עירין | אמר ר' ישמעאל אל מטטרון משה' למעלה מכל אילו יש |
 ארבעה שרי' הגדולי'. עירין וקדישין שמם. רמים | ונכבדי' נורא' ונחמדי'
 נפלאי' ואדירי' גדולי' מכל בני עליוני' ואין | כמותן בכל שרי' העליוני' ואין
 כערבן בכל המשרתי' כולם שכל אחד | ואחד שקול כנגד כולם ומחיצתן כנגד
 כסא הכבוד חיו דמותן | מעין זיו השכינה והן פאירין מפאר השכינה ומשבחי'
 משבח | השכינה ולא עוד אלא שהב' | עושה דברו בעולמו עד שנמלך |
 עליהם תחלה ואח' עושה דבר בעולמו שנ' כגורת עירין פתגמא | ומאמר
 קדישין שאלתא עירין שני' וקדישין שנים וכיצד הן אומ' | לפני הב' מלמד
 שעיר אחד עומד מזה וקדיש אחד עומד מזה. | ולעולם הן מגביהי' שפלי' והם
 משפילי' גאי' עדי ארץ והן מגביהין | שפלי' עד מרום.

55

§ 45 → 911

ובכל יום ויום כשהב' יושב על כסא דין ודין /א | את כל העולם כולו וספרי
 חיים וספרי מתי' פתוחין לפניו כל בני | עליוני' עומדין לפניו ביראה בפחד
 ברעדה באותה שעה הב' | יושב כריין על כסא הפני' לבושו לבן כמו שלג
 ושער ראשו כמו | צמר גקי ומעילו כולו כאור נוגה וכולו מלא צדקה כשרין והן
 עירין | וקדישין עומדי' לפניו כשוטרי' לפני השופט והם נושאי' ונותני' | בכל
 דבר ודבר וגומרי' את הדבר שבא לפני הב' בדין כענין שנ' | כגורת עירין

תארו כלפידים. ויופיו כבויקים. והודו כנחלים. הדרו | כחשמלים. נגהו כאור
 נוה. מראהו | כמאור | הגדול גבהו | כשבעה רקיעים. ואור עפעפיו
 כאור שבעתים ואבן ספיר | על ראשו כמלא עולם | וזכור עצם השמים לטוהר
 ונופו מלא | עינים ככוכבי השמים שאין להם חקר ואין להם מספר וכל | עין
 5 ועין ככוכב | הנוגה יש מהם כמאור הקטן יש מהם כמאור | הגדול
 מקרסוליו ועד רכובתו ככוכבי ברק. ומרכובתו ועד | ירכותיו ככוכב הנוגה.
 ומיריכותיו ועד מתניו כמאור | הלבנה. ממתניו ועד צוארו כמאור החמה.
 20 ומצוארו | ועד קרקד ראשו כאור לא נעדר. וכתר שעל ראשו כזיו | כסא הכבוד.
 שיעור של כתר מהלך חמש מאות ושתי | שנים ואין מיניו זיו ואין מיניו זוהר ואין
 10 מיניו נוהה ואין מיניו | מאור בעולם שאין קבועין באותו הכתר

42 §

ואותו השר | שרפיאל יוי שמו. וכתר שבראשו שר שלום שמו. ולמה | נקרא שמו
 שרפיאל יוי שמו מפני שהוא ממונה על השרפים | ושרפי להבה מסורין בידו
 15 והוא עומד עליהם לילה ויום | ומלמד להם שירה תהלה פאר עוז ונאוה לפאר
 למלכם | בכל מיני שבח וקדושה וכמה הם שרפים ארבע כנגד ארבע | רוחות
 25 של עולם וכמה כנפים יש להם שש כנגד ששת ימי | בראשית. וכמה פנים יש
 להם שש עשרה פנים ארבע ארבע | לכל רוח ושיעורן של שרפים ורום כל אחד
 ואחד כנגד שבעה | רקיעים. שיעורן של כנפים כל כנף וכנף כמלא רקיע
 5 שיעורן | של פנים כל פנים ופנים כפני מזרח. ומאירין כל אחד ואחד | כזיו כסא
 הכבוד. שאפילו חיות הקדש ואופני הוד וכרובי | הדר אין יכולין להסתכל בו
 שכל המסתכל בו עיניו כהות | מזיו גדול שעליו. ולמה נקראו שמן שרפים מפני
 10 שהם | שורפים פני | נקסאות של שטן. בכל יום ויום השטן יושב עם | סמאל שרה
 של רומי ועם דוביאל שרה של פרס וכותב | עונותיהם של ישראל על פוקסאות
 25 ונותן אותם לשרפים | להכניס אותן לפני ה'ב'ה' לאבד את ישראל מן העולם |
 השרפים יודעים ברזי ה'ב'ה' שאינו רוצה שתפול אומה | זו של ישראל מה
 עושין שרפי | הם בכל יום ויום נוטלין אותן | מיד השטן ושורפין אותם באש
 יוקדת שכנגד כסא רם | ונשא כדי שלא יכניס | לפני ה'ב'ה' בשעה שהוא יושב
 על כסא | הדין ודין את העולם כולו באמת.

30

43 §

אמר ר' ישמעאל | אמר לי מטטרון מלאך שר הפנים למעלה מן השרפים יש |
 20 שר אחד מעולה מכל השרים מופלא מכל המשרתים | דדויריאל יוי שמו שהוא
 ממונה על גזי ספרים והוא / מ' | מוציא ומביא דלוסקוס של כתובים וספר
 35 זכרונות בתוכו | לפני ה'ב'ה' והוא מכיר בחתמות של דלוסקוס והוא פותח |
 ונוטל את הספרים ונותן אותם ליד ה'ב'ה' וה'ב'ה' נוטלן | מידו ונותן אותן לפניו
 25 לפני הסופרים לקרות בבית דין | הגדול שברום ערבות רקיע כפני
 | מפמיליאה של מעלה. ולמה נקרא שמו דדויריאל מפני שכל דבור ודבור |
 35 דיבור שיוצא ממנו נברא ממנו מלאך ועומד בשירות של | מלאכי השרת
 ואמר שירה לפני ה'ב'ה' בשעת הגיע זמן לומר | קדוש.

40

44 §

'סדר עירין' אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך | שר הפנים למעלה מכל
 5 אלו יש ארבעה שרים הגדולים עירין | וקדישין שמן. רמים ונכבדים נוראים
 ונחמדים מופלאים | וארירים גדולים מכל בני עליונים ואין כמותן ככל שרי
 10 | העליונים | ואין כערכן בכל המשרתים כולן שכל אחד ואחד שקול כנגד |
 כולם ומחיצתן כנגד כסא הכבוד ועמידתן כנגד ה'ב'ה' | שזוהר מחיצתן מעין
 15 זוהר כסא הכבוד חזו דמותן מעין זיו | השכינה והן פאורין מפאר גבורה
 ומשבחין משבח שכינה | ולא עוד אלא שאין ה'ב'ה' עושה דבר בעולמו עד
 50 שנמלך עליהן | תחלה ואח'כ עושה דבר שנאמ' בגזירת עירין פתגמ' ומאמר |
 קדישין שאלתא. עירין שנים וקדישין שנים. וכיצד הן | עומדין לפני ה'ב'ה'
 15 מלמד שער אחד עומד מזה וקדיש | אחד עומד מזה. עיר אחד עומד מזה וקדיש
 אחד עומד | מזה. ולעולם הן מגביהין והן משפילים גאים עדי ארץ. והן |
 מגביהין שפלים עדי מרום.

55

45 §

ובכל יום ויום כשה'ב'ה' יושב | על כסא הדין ודין את כל העולם כולו וספרי
 חיים וספרי מתים | פתוחין לפניו כל בני עליונים עומדים לפניו באימה
 20 וביראה | כפחד וברעדה באותה שעה ה'ב'ה' יושב בדין על כסא הדין | לבושו
 60 לבן כמו שלג ושער ראשו כמו צמר נקי ומעילו כלו | כאור נוהה. וכולו מלא
 צדקה כשריין והן עירין וקדישין | עומדים לפניו כשוטרים לפני השופט והן
 25 נושאין ונותנין | בכל דבר ודבר וגומרין את הדבר שבא לפני ה'ב'ה' בדין כענין |

פתגמא ומאמר קדישין שאלתא. מהם פוסקין /ה| הדבר' ומהם גזר' בב'ד הגדול שבכרכות. מהם שואלי' את השאלות| מלפני הגבורה. ומהם גומרי' את הדבר' כנגד למעלה. מהם מקימי' את הגזרות בארץ מתחת כענין שג' ואילן עיר וקדיש מן שמיא | נחת קרא בחיל וכן אמר גזרו אילנא וקציצו ענפיהו אתרו עפיה | וברדו עיגביה. ולמה נקרא שמם עירין וקדישין שהן מקדשין את| הגוף והגשמה בפולסאות שלא ביום השלישי של דין שג' יחינו /מ| מיומים ביום השלישי יקימו ונחיה לפניו..

10 § 46 → 912

אר' אל| מטטרון מ'שה' שבע' שמות יש לכל אחד ואחד מהם כנגד שבע' | לשונות וכולם על שמו של הב'ה וכל שם ושם כתוב בעט /ש|| שלהבת {?} על כתר נורא שעל ראשו של מלך רם ונישא ומן כל | אחד ואחד זיקוקין וברקין יוצאין ממנו ומן כל אחד ואחד /ק| קרני זהר מוקפין הימנו ומן כל אחד ואחד 15 אורות מבריקות | הימנו ומן כל אחד ואחד סוכות ואוהלות כוגה מוקפ' הימנו | שאפי' השרפ' והחיות שהם גדולי' מכל בני העליוני' אינם /| יכולים להסתכל..|

20 § 47 → 913

סדר דין | אמר ר' ישמעאל אל מטטרון מ'שה' כל זמן שב'ד הגדול | יושבין ברום ערבות רקיע השר' הגדול' שהם | נקרא' ה בשמו של הב'ה וכמה הם השר' שבע' ושני' שרי | מלכיות שבעולם חוץ משר העולם שהוא מדבר בשבחו של עולם | לפני הב'ה בכל יום ויום כשעה פתיחת הספר שכל מעשה /ע| עולם כתוב' בו כענין שג' דינא יתוב וסיפרין פתיחו..| 25

30 § 48 → 914

אר' אל מטטרון מ'שה' כשהב'ה יושב על כסא הדין /ע| עומד צדיק בימיו וחסד משמאלו ואמת כנגד פניו. ובשעה | שבא אדם רשע ל(פ)ניו לדין יוצא 30 מדין 'ס'א מויו' החסר כלפי פניו ועומד | לנגדו מיד נופל אדם על פניו מתיראין ומזדעזעין כל מלאכי | חבלה ממנו כענין שג' והוכן בחסד כסא יושב עליו באמת..|

35 § 49 → 915

אר' אל מטטרון מ'שה' כשפותחין מלפני הב'ה את /ה| הספר חציו אש וחציו שלהבת ויצאין מלפניו בכל רגע ורגע | לעשות בהן דין רשע' וחרבו משתלפת מנרתקה שזויה מתהיק | בכרך והולך מסוף העולם ועד סופו וניצוצי' יוצאי' הימנו | כשיעור ככבי רקיע שג' ברק חרבו..| 40

45 § 50 → 916

אר' אל מטטרון | מ'שה' בשעה שהב'ה יושב על כסא דין אמ' מלאכי(כי) 45 רחמים | עומדי' מימיו מלאכי שלום עומדי' משמאלו מלאכי חבלה | עומדי' לקראתו סופר אחד למטה הימנו וסופר א(ח)ל למעלה | הימנו. ושרפי כבוד סובבי' בארבע רוחות כסא בחומת | של ברקים ואופני' סוכבים להם בלפיד' סככות כסא /ה|| הכבוד וענני אש וענני לפיד מוקפין להם מימין ומשמאל חיות | הקדש נושאות כסא הכבוד מתחתיהם כל אחד ואחד 'ישלש 50 אצבעות שיעור גובהן של אצבעותיהם כל אחד ואחד' שמנות | אלפי' ושבע מאות ושבע וששת אלפי' פרסאות ומתחת רגלי' החיות מושכות ויוצאות שבע נהרות אש וכל נהר ונהר אורכו | שלש מאות וששים חמשת אלפי' פרסאות אורכו אין חקר ואין | מספר וכל אחד ואחד חזור בהן כמן כיפה בארבע רוחות /ע| ערבות רקיע ונופל וכלה למעון וממעון לזכול ומזבול לשחקים | ומשחקי' 55 לרקיע ומרקיע לשמים ומשמים על ראש רשע שבגיהנום) | שג' הנה סערת ה יצאה וסער מתחולל עדרי'..|

שנאמ' בגזירת עירין פתגמא ומאמר קדישין שאלחא מהן | פוסקין דין ודברים.
ומהן גחרין את הגזירות בבית דין הגדול | שכערבות. מהן שואלין את השאלות
מלפני הגבורה מהן || גומרין את הדברים כנגד למעלה. מהן גומרין יורדין 257
ומקיימין | את הגזירות בארץ מתחת כענין שנאמ' ואלו עיר וקדיש מן | שמיא 5
נחית קרא בחיל וכן אמר גודו אילנא וקציצו ענפיה | אתרו עפייה וכדו אנביה
תנד חיותא מן תחותיה וצפרי' מן | ענפ'. ולמה נקרא שמן עירין וקדישין. עירין 5
על שם /ש' | שמקדישין את הגוף והנשמה בפלסאות של אש ביום השלישי | של
דין שנאמ' יחינו מיומים ביום השלישי יקימנו ונחיה | לפניו.

46 § 10
אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר הפני' | שבעים שמות יש לכל אחד
ואחד מהן כנגד שבעים לשונות | שיש בעולם וכולם על שמו של ה'ב'ה' וכל שם 10
ושם כתוב בעט | של להבת על כתר נורא שעל ראשו של מלך רם ונשא ומן כל |
אחד ואחד זיקוקין וברקים יוצאין ממנו ומן כל אחד ואחד | קרני זוהר מוקפין 15
הימינו. מכל אחד ואחד אורות מבהיקות | הימינו. ומכל אחד ואחד סוכות זוהר
ואהלות גונה מוקפין | הימינו שאפי' השרפים וחיות שהן גדולים מכל בני 15
עליונים | אינן יכולין להסתכל בהן.

47 § 20
'סדר דין' אמר ר' ישמעאל אמר לי | מטטרון מלאך שר הפנים כל זמן שבית דין
הגדול יושב | ברום ערבות רקיע אין פתחון לכל בריה שבעולם חוץ מאותן |
השרים הגדולים שהן נקריין יוי בשמו של ה'ב'ה' וכמה הם השרים | שבעים 20
ושנים שרי מלכיות שבעולם חוץ משר העולם שהוא | מדבר בשבחו של עולם
לפני ה'ב'ה' בכל יום ויום בשעת פתיחת | ספר שכל מעשי עולם כתובין בו
כענין שנאמ' דינא יתיב | וסיפרין פתיחו. 25

48 §
אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך | (ס)שר הפנים בשעה שה'ב'ה' יושב
על כסא הדין עומד צדק | מימינו וחסד משמאלו ואמת כנגד פניו ובשעה שבא 25
אדם | רשע לפניו לדין יוצא מזיו חסד כלפי פניו כמקל ועומד | לנגדו מיד
נופל אדם על פניו מתיראין ומודעזעין כל מלאכי || מלאכי חבלה הימינו כענין 258
שנאמ' הזוכן בחסד כסא וישב | על' באמת.

49 § 35
אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר | הפנים כשפותח ה'ב'ה' את הספר
חציו אש וחציו שלהבת | יוצאין מלפניו ככל רגע ורגע לעשות דין ברשעים
וחרבו | משתלחת מנרתיקה שזיה מבהיק כברק | (והוציא) והולך מסוף | העולם 5
ועד סופו שנאמ' כי באש יוי נשפט. וכל באי העולם | מתיראין ומודעזעין
מלפניו כשרואין את חרבו שהיא | משתגת כברק מסוף העולם ועד סופו
וניצוצין וזיקוקין יוצאין | הימנה כשיעור כוכבי רקיע כענין שנאמ' אם שונתי
ברק חרבי. | 40

50 § 45
אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר הפנים בשע(ה) | שה'ב'ה' יושב על
כסא הדין מלאכי רחמים עומדים מימינו /מ' | מלאכי שלום עומדים משמאלו 45
ומלאכי חבלה עומדין לקראתו | (סופר אחד למעלה הימנו וכרוב אחד למעלה
ממנו ושרפי | כבוד סוכבין בארבע רוחות כסא כחומות חומות של ברקים | 15
ואופנים סוכבים להן כלפידיים סביבות כסא הכבוד וענני אש | וענני לפיד
מוקפין להם מימין ומשמאל וחיות הקדש נושאות | כסא הכבוד מתחתיהן כל
אחת ואחת כשלש אצבעות וכל | אחת ואחת כשלש אצבעות שיעור גבהן של 50
אצבעותיהן /מ' | כל אחת ואחת שמנת אלפים ושבע מאות ששים וששת אלפים
| פרסאות ומתחת רגלי החיות מושכות ויוצאות שבעה נהרות | אש וכל נהר
ונהר רחבו שלש מאות וששים וחמשת אלפים | פרסאות ועומקו מאתים 20
(ושבעים) וארבעים ושמונה אלפים | רכבות פרסאות ארכו אין חקר ואין מספר
וכל אחד ואחד | חוזר כמין כיפה בארבע רוחות ערבות רקיע ונופל וכלה 55
למעו(ן). | וממעון לזבול. ומזבול לשחקים. ומשחקים לרקיע. ומרקיע | לשמים. 25
ומשמים על רגש רשעים שבגהינם. שנאמ' הנה סערת | יוי חימה יצאה וסער
מתחולל על ראש רשעים יחול. ||

§ 51 → 917

ארי' אל מטטרון מ'שה' פרסת רגלי החיות מוקפין שבע ענני נחל. | לפני ענני
נחל מוקפין שבע חומות של להב ולפניהם מוקפין | שבעה חומות של לפיד
ולפניהם מוקפין שבע אבני של גביש | ולפני אבני אלגביש מוקפין סביבי
5 שלהבות ולפני סביבי שלהבות(ת) | עליות סערה. ולפני עליות סערה מוקפין
חומות אש ומים. | ולפני אותם מוקפין אומרי' קדוש. ולפניהם ברוך. ולפני
אותם | ערפלי טוהר מוקפין נחלי רתמים. ולפניהם מוקפין?? 'מוקפים' אלף / מח |
מתנות אש וריבי צבאות להבה. ובין מחנה למחנה ובין צבא | לצבא ערפל
מוקף ביניהם כדי שלא ישרפו באש.. |

10

§ 52 → 918

15 סדר מחנות | אמר ר' ישמעאל אל מטטרון מ'שה' ארבע מאות | ותשע' וששת
אלפי' רבבות מחנות יש לו להב' | ברום ערבות רקיע וכל מחנה ומחנה ארבע
ותשע' וששת | אלפי' מלאכי' וכל מלאך ומלאך רום קומתו בים הגדול ומראה
| דמותו כמראה ברק ועיניהם כלפידי אש וזרועותיהן ומרגלותן | כעני נחשת
קלל. ושירי החיל עומדי' בראש כל שורה ושורה. יש | מהם אומרי' קדוש ויש
20 מהם אומרי' ברוך. יש מהם רצי' / בש | בשליחות יש מהם עומדי' בשמשות
כענין שנ' אלף אלפין / | ישמשוניה וריבוא רבון קדמוהי יקומן דינא יתיב
וספרי' || פתחו.

§ 53 → 919

25 ובשעה שהגיע זמן לומר קדוש בתחלה רוח סערה יוצא | מלפניו הבה' וגופלת
במחנה שכינה ויהי סער גדול ביניהם שנ' | הנה סערת ה' חמה וסער מתחולל
באותה שעה אלף אלפים | מהם נעשים זיקין. אלף אלפי' מהם נעשים לפידי'.
א'אמ'ז לוחשים. א'אמ'ז להבים. א'אמ'ז / ז | זכרים. א'אמ'ז נקות. א'אמ'ז אש
30 דולק. א'אמ'ז שלהבת. א'אמ'ז | זיקוקין זיקוקין. א'אמ'ז חשמלי אור. א'אמ'ז
שמבליקין עול / מ | מלכות רם ונישא יוצר כולם ביראה ברתת בזיע בזעם
וחלחלה | בפחד ורעד ואח'כ מחזירין למדתן הראשונה להיות יראת מלכם |
לפניהם וכל שעה ושעה כדי שיכוננו לבם לומר שירה בכל שעה | שנ' וקרא זה
אל זה ואמר.

35

§ 54 → 920

ארי' אל מטטרון מ'שה' / ב | בשעה שמלאכי השרת מבקשין לומר שירה עולה
40 נהר דינור / ב | בכמה אלף אלפי' וריבי רבבות כח גבורות אש ומושך ועובר |
מתחת כסא הכבוד בין מחנות מלאכי השרת וגודי ערבות | וכל מלאכי השרת
יורדין תחלה דינור וטובלין את עצמן באש | של נהר דינור ומטבילי' את לשונם
ואת פיהם שבעה פעמים | בנהר דינור ואח'כ עולין ולוכשין לבוש מחמקי סמל
ועטופי / ט | טפלי חשמל ועומדי' בארבע שורות כנגד כסא הכבוד בכל / ר |
45 רקיע ורקיע.

§ 55 → 921

ארי' אל מטטרון מ'שה' בשבעה היכלות | עומדי' ארבע מרכבות שכינה ולפני
כל אחד ואחד עומדים | ארבע מחנות שכינה בין מחנה למחנה מושך ועובר נהר
50 של | אש ובין נהר לנהר מוקפי' ערפלי טוהר. ובין כל אחד ואחד / ע | עומדי'
עמודי [ע] נפריין ובין עמוד לעמוד מקיפין ועומדין / גל | גלגלי שלהבת ובין
גלגל לגלגל מרכבי' שביבי לפידי ובין שביב לשביב | מקיפי' אוצר ברקי'. אחרי
אוצרי ברקי' מקיפי' כנפי סופה / ג | גנוי סערה רוחות. קולות רעמים רעמים
זיקים אחר זיקים / מ | מקיפין זעות.

55

§ 56 → 922

ארי' אל מטטרון מ'שה' בשעה שמלאכי | השרת אומרי' קדוש כל עמודי
רקיעים ואדניהם מרופפים / ו | ושערי היכלות ערבות רקיע מתרעשין ויסודי
60 תבל ושחקים / מ | מזדעזעין וחדרי מעון והיכלי מכן מתחוללי' וכל סתרי
רקיע / מ | מזלות וכוכבים נבהלים וגלגל חמה וגלגל לבנה נחפזי' ונסים / מ
// ממסלותם || ממסלותם ורצין לאחוריהן. שנים עשר אלפי' פרסאות

51 §

- אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך שר הפנים פרסת | רגלי החיות מוקפין 58
 שבעה ענני גחל. לפני ענני גחל מוקפין | שבע חומות של להב. לפני חומות של
 להב מוקפין שבע חומות | של לפיד. לפני חומות של לפיד מוקפין שבע חומות
 אבני | אלגביש. ולפני אבני אלגביש מוקפין אבני ברד. ולפני אבני | ברד מוקפין 5
 אבני כנפי סופה. ולפני אבני כנפי סופה מוקפין | שביבי שלהבת. ולפני שביבי
 שלהבת מוקפין עליות סערה. | ולפני עליות סערה מוקפין האש | ר' והמים.
 ולפני האש והמים | מוקפין אומרי קדוש. ולפני אומרי קדוש מוקפין אומרי | 10
 ברוך. ולפני אומרי ברוך מוקפין ערפלי טוהר. ולפני ערפלי | טוהר מוקפין
 גחלי רתמים. ולפני גחלי רתמים מוקפין אלף | מחנות אש וריבי צבאות להבה. 10
 ובין מחנה למחנה. ובין | צבא לצבא ערפל מוקף ביניהם כדי שלא ישרפו
 | ב'אש.

52 §

- 15 'סדר מחנות' אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון מלאך | ב'שר הפנים | ארבע
 מאות ותשעים ושש אלפים רבבות מחנות יש לו לה' ב'ה' | ברום ערכות רקיע.
 וכל מחנה ומחנה ארבע מאות ותשעים | וששה אלפים מלאכים וכל מלאך
 ומלאך רום קומתו כים | הגדול ומראה דמותו כמראה ברק ועיניהם כלפידי
 אש | חרועות ומרגלותן כעין נחשת קלל ומשאגת קול דבריהן | כקול המון. 20
 20 וכולם עומדין לפני כסא הכבוד בארבע שורות | ושרי החיל עומדין בראש כל
 שורה ושורה. ויש מהן שהן אומרי | קדוש. ויש מהן שהן אומרים ברוך. ויש מהן
 רצין בשליחות. ויש מהן עומדין בשמשות כענין שנאמ' אלף אלפין ישמשוניה |
 ורבו רבבן קדמוהי יקומון דינא יתיב וסיפרין פתיחו.

53 §

- 25 ובשעה | שהגיע זמן לומר קדוש בתחלה רוח סערה יוצא מלפני ה' ב'ה' |
 ונופלת במחנה שכינה ויהי סער גדול ביניהם שנאמ' הנה | סערת יי חמה יצאה
 וסער מתחולל. באותה שעה אלף אלפין | אלפין מהן נעשין זיקין אלף אלפין 58
 נעשין מהן לפידיים. אלף | אלפים מהם נעשין לוחשין. אלף אלפים מהן נעשין
 להבים. אלף | אלפים מהן נעשין זכרים. אלף אלפים מהן נעשין נקבות. אלפין |
 30 אלפים מהן נעשין רוחות. אלף אלפים מהן נעשין אש דולקת | אלף אלפים
 מהן נעשין שלהבת. אלף אלפים מהן נעשין | זיקוקין. אלף אלפים מהן נעשין
 חשמלי אור עד שמקבלין | עליהם עול מלכות רם ונשא יוצר כולם באימה
 כיראה ברתת | ובויע ברעם ובחלחלה בפחד וברעדה ואח' מחזירין אותן |
 35 למדתן ראשונה להיות יראת מלכם לפנייהם בכל שעה ושעה | כדי שיכוונו את
 לבם לומר שירה בכל שעה שנאמר וקרא | זה אל זה ואמר.

54 §

- אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון | בשעה שמלאכי השרת מבקשין לומר שירה
 עולה נהר דינור | בכמה אלף אלפים וריבי רבבות כח גבורות אש ומשך
 ועובר | מתחת כסא הכבוד בין מחנות מלאכי השרת וגודדי / ע' | ע' רבבות וכל 15
 מלאכי השרת יורדין תחלה לנהר דינור וטובלין | את עצמן באש של נהר דינור
 ומטבילין את לשונם ואת | פיהם שבעה פעמים בנהר דינור ואח' עולין
 ולובשין לבוש | מחמקי סמל. ועוטפין טפלי חשמל ועומדין בארבע שורות |
 45 כנגד כסא הכבוד ככל רקיע ורקיע.

55 §

- אמר ר' ישמעאל | אמר לי מטטרון בשבעה היכלות עומדין ארבע מרכבות | 20
 שכינה ולפני כל אחת ואחת עומדין ארבע מחנות שכינה | בין מחנה למחנה
 מושך ועובר נהר של אש ובין נהר לנהר | מוקפין ערפלי טוהר. ובין כל א'
 עומדים ושחולים עמודי | גפריין ובין עמוד לעמוד מקיפין ועומדין גלגלי של
 25 להבת. | ובין גלגל לגלגל מקיפין שביבי לפיד. ובין שביבי לשביבי / מק' | מקיפין
 אוצרי ברקים אחורי אוצרי ברקים מוקפין כנפי | סופה. אחורי כנפי סופה
 מקיפין גזי סערה. אחורי גזי | סערה מקיפין רוחות רוחות קולות קולות 58
 55 רעמים רעמים זיקי' | זיקים זועות זועות.

56 §

- אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון | בשעה שמלאכי השרת אומרים קדוש כל
 עמודי רקיעים | ואדניהם מתרופפין ושערי היכלי ערכות רקיע מתרעשין | 5
 60 ויסודי תבל ושחקים מזדעזעין וחדרי מעון וחדרי מכון | מתחוללים וכל סדרי
 רקיע מזלות וכוכבים ובהלים וגלגל | חמה וגלגל. הלבנה נחפזים ונסין
 ממסלותם ורצין לאחוריהם | שנים עשר אלפים פרסאות ומבקשין להשליך

ומבקשות) | להשליך עצמם מן השמים מפני רעמת קולם ורעש רוממותם |
 חיקוקי' שיוצא' מפיהם שנ' קול רעמך בגלגל האירו וגו' עד שקורא | להם שר
 העולם ואומר להם שתקו במקומכם ואל תתיראו. /ש | שמלאכי השרת
 שאומרי' שירה לפני הבה' שנ' ברוך יחד כוכבי /ב | בוקר ויריעו כל בני אלהים.

5

§ 57 → 923

ארי' אל מטטרון מ'שה' | כשמלאכי השרת אומרי' קדוש כל שמות המפורשות
 ח'קוקות /ב | בעט שלהבת על כסא הכבוד מפרחות כנשרי' בשש עשרה /כ |
 כנסי' ומקיסות וסוכבות את הבה' בארבע רוחות מקום שכנינו | ומלאכי הצבא
 ומשרתי להבה ואופני גבורה וכרובי שכינה /ו | וחיות הקדש ושרפי' ואראלי'
 ותססרי' ונדודי אוכלה ומערכות | לפיד. וצבאות להט. ושרי קדושים. ושרי
 כתרים. לבוש מלכות. | עשויו | ע] כבוד אבירי ותפארת אחרי אדרת חוגרי
 גאות נוסלי' | על פניהם שלשה פעמים ואומרי' בש'כמ'לו.

10

15

§ 58 → 924

ארי' אל מטטרון מ'שה' בשעה שמלאכי השרת אומרי' קדוש בתי קונו | לפני
 הבה' יוצא' משרתי כסאו משמני' כבודו בשמחה רבה מתחת | כסא הכבוד וכל
 אחד ואחד בידיהם אלף אלפי' וריבי רבבות | כתר' של כוכבי' מעין מראה זיו
 כוכב נוגה וקושרין אותן למלאכי' השרת ולשרי' הגדולי' אותן שאומרי' קדוש
 שלשה כתרים. אחד | על שם שאומרי' קדוש. ואחד על שם שאומרי' קדוש קדוש.
 /ו | ואחד שאומרי' קדוש קדוש קדוש ה צבאות ובזמן שאין אומרי' | קדוש
 כתיקונו אש אוכלת יוצאת מלפני אצבעו קטנה של הבה' | ונופלת בתוך
 מערכותיו ומתחלקת לארבע מאות תשעי' וששה | אלפי' תבות חלקי' כנגד
 ארבע מחנות מלאכי השרת ואוכלת /א | אותן בבת אחת שנ' אש לפניו |תאכל |
 תלך ותלהט סביב צריו. | ואח'כ פותח הבה' את פיו ודובר דבר אחר ובזמור
 תחתיהם | כמותם חרשי' ועומדי' כל אחד ואחד בשורה לפני כסא /כ | כבודו
 ואומרי' קדוש שנ' חרשי' לבקרי' רבה אמנותיך.. |

20

25

30

§ 59 → 925

ארי' אל מטטרון בא ואראך אותיות שנבראו בו /ש | שמים וארץ. אותיות
 שנבראו בהן ימי' ונהרות. אותיות שנבראו || בהן כוכבי' ומזלות אופן הלבנה
 וגלגל החמה וכסיל וכימה וכל /מ | מיני מאורות רקיע. אותיות שנבראו בהן
 מלאכי השרת. אש'ב' | שרפי' וחיות. אש'ב' כסא הכבוד וגלגלי המרכבה.
 אש'ב' כל צורכי' | עולם. אש'ב' חכמה ובינה דיעה והשכל. ענוה וישרות שבהן
 /מ | מתקיימן כל העולם כולו והלכתי אצלו ותפשני בידו והעילני /ב | בכנפיו
 הראיני אותם האותיות כולם שהן חקוקי' בעט שלהבת | על כסא הכבוד
 חיקוקן וברקי' יוצאין מהן ומכסין את כל החדרי' | ערבות.

40

§ 60 → 926

ארי' אל מטטרון בוא ואראך איפה תלויים | ברום המים ואיפה אש ליהטת
 בתוך אבני אלגביש ואיפה /ב | ברקי' מבריקי' בתוך הרי שלג ואיפה רעמי'
 מרעמי' בתוך /מ | מרומי עליון ואיפה להבה תלהט בתוך אש יוקדת ואיפה
 קולו /מ | משמיע ברעם וברעש. והלכתי ותפשני בידו והעילני בכנפיו | והראיני
 את כולם וראיתי מים תלויי' ברום ערבות רקיע בשם | יה אהיה אשר אהיה.
 מהם יורדי' גשמי' ומרום פני תבל שנ' /מ | מפרי מעשיך תשבע הארץ וראיתי
 אש ושלג ואבני מתלקחות | אלו בתוך אלו ואינן ניזוקין בשם אש אוכלה שנ' כי
 ה' אלהיך | אש אוכלה וגו'. וראיתי ברקי' שהם מבריקי' בתוך |להבי אש | יהרי
 שלג' ואינן | ניזוקין בשם יה יהוד צור עולמים שנ' כי ביה ה צור עולמים. |
 וראיתי רעמי' וקולות שהן מרעישין בתוך להבי אש ואינן ניזוקי' | בשם יד על
 כס יה. שנ' ויאמר כי יד על כס יה. וראיתי נהרי' | אש בתוך נהרי' מים ונהרי' מים
 בתוך נהרי' אש ואינן ניזוקין | בשם עושה שלום במרמיו שהוא עושה שלום בין
 אש למים | ובין ברד לאש ובין רוח לענן ובין זועם לזיקים.

45

50

55

עצמן מן השמים | מפני רעמת קולן נעימתן ורעש רוממותם וזיקוקין וברקים | 10
 שיוצאין מפיהם שנאמר קול רעמך בגלגל האירו וגו'. עד שקורא | להם שר
 העולם ואומר להם שתקו במקומכם ואל תתיירו | שמלאכי השרת אומרים
 שירה לפני ה' ב'ה' שנאמר ברוך יחד כוכבי | בקר ויריעו כל בני אלהים.

5

57 §

אמר ר' ישמעאל אמר לי | מטטרון כשמלאכי השרת אומרים קדוש כל שמות
 המפורשות | החקוקות בעט שלהבת על כסא כבוד מפרחות כנשרים בשש | 15
 עשרה כנפים ומקיפות וסובבות את ה' ב'ה' בארבע רוחות מקום | | כבוד
 שכינתו ומלאכי הצבא ומשרתי להבה ואופני גבורה | וכרובי שכינה וחיות
 הקדש ושופים ואראלים וטפסרים / וב' | וכרודי להם וגודי אוכלה ומערכות
 לפיד וצבאות להט | ושרי קדושים קשורי כתרם לבושי מלכות עטויי כבוד | 20
 אפודי תפארת אזורי אדרת חגורי גאות נופלים על פניהם | שלשה פעמים
 ואומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

15

58 §

אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון בשעה שמלאכי | השרת אומרים קדוש כתקנו
 לפני ה' ב'ה' יוצאין משרתי כסאו | משמשני כבודו בשמחה רבה מתחת כסא
 הכבוד וכל אחד | ואחד בידיהם אלף אלפים וריבי רבבות כתרם של ככבים |
 מעין מראה זיו כוכב נוגה וקושרין אותן למלאכי השרת | | השרת ולשרים
 הגדולים אותן שאומרים קדוש שלשה כתרם | אחד שאומרים קדוש ואחד על
 שם שאומרים קדוש קדוש | ואחד על שם שאומרים קדוש קדוש קדוש יוי
 צבאות. ובזמן | שאין אומרים קדוש כתקנו אש אכלה יוצאת מלפני אצבעו | 5
 הקטנה של ה' ב'ה' נופלת בתוך מערכותיהם ומתחלקת | לארבע מאות תשעה
 וששה אלפים רבבות חלק כנגד ארבע | מחנות מלאכי השרת ואוכלת אותם
 בבת אחת שנאמר אש | לפניו תלך ותלהט סביב צריו. ואח' פותח ה' ב'ה' את
 פיו ודובר | דבר אחד ובורא אחרים תחתיהן כמותן חדשים ועומדין | כל אחד
 ואחד בשירה לפני כסא הכבוד ואומ' קדוש שנאמר | חדשים לבקרים רבה
 אמונתך.

30

59 §

אמר ר' ישמעאל | אמר לי מטטרון בא ואראך אותיות שנבראו בו שמים וארץ.
 אותיות שנבראו בהן ימים ונהרות. אותיות שנבראו בהן הרים | וגבעות. אותיות
 שנבראו בהן עצים ועשבים. אותיות שנבראו | בהן כוכבים ומזלות אופן הלבנה
 ונגלגל החמה וכסיל וכימה | וכל מיני מאורות רקיע. אותיות שנבראו בהן
 מלאכי השרת. | אותיות שנבראו בהן שרפים וחיות. אותיות שנבראו בהן | כסא
 הכבוד ונגלגלי המרכבה. אותיות שנבראו בהן צרכי | עולם. אותיות שנבראו
 בהן חכמה ובינה דעת והשכל / ע' | עונה וישרות שבהן מתקיימין העולם כולו
 והלכתי אצלו / ות' | ותפשוני בידו והעלני בכנפיו והראני את אותן האותיות כלן
 | שהן חקוקות בעט שלהבת על כסא הכבוד וזיקוקין וברקים | יוצאין מהן
 ומכסין את כל הדרי ערבות.

40

60 §

אמר ר' ישמעאל | אמר לי מטטרון בא ואראך איפה מים תלוין ברום רמים |
 ואיפה אש דולקת בתוך אבני ברד ואיפה ברקים מבריקים | בתוך הרי שלג
 ואיפה רעמים מרעישים כמרומי עליון ואיפה | להבה תלהב בתוך אש יוקדת
 ואיפה קולות משמיעים ברעם | | וברעש והלכתי אצלו ותפשוני בידו והעלני
 בכנפיו והראני | את כולם וראיתי מים תלויים ברום ערבות רקיע בשם יה
 אהיה | אשר אהיה ופירותיהן יורדן גשמים ומרום פני תבל שנאמר | מפרי
 מעשיך תשבע הארץ. וראיתי אש ושלג. ואבני ברד | שהם מתלקחות אלו בתוך
 אלו ואינם ניוקות בשם אש אוכלה | שנאמר כי יוי אלהיך אש אוכלה וגו'.
 וראיתי ברקים. שהם | מבריקים בתוך הרי שלג ואינם ניווקין בשם יה יוי צור
 עולמים | שנאמר כי ביה יוי צור עולמים. וראיתי רעמים וקולות שהם |
 מרעישין בתוך להבי אש ואינן ניווקין בשם אל שדי רבה | שנאמר אני אל שדי.
 וראיתי להט ולהבה שהן לוחטין | ולוהבין בתוך אש יוקדת ואינן ניווקין בשם יה
 על כס יה שנא' | ויאמר כי יד על כס יה. וראיתי נהרי אש בתוך נהרי מים |
 ונהרי מים בתוך נהרי אש ואינן ניווקין בשם עושה שלום | שנאמר עושה במרומיו
 שלום שהוא עושה שלום בין אש למים | ובין ברד לאש ובין רוח לענן בין זועים
 לזיקים.

15

§ 61 → 927

ארי אל | מטטרון בוא ואראך גשמתן של צדיקי' שגראו חזרו ונשמתן של |
 צדיקי' שעדיין לא נבראו והעלני אצלו ותפשני בידו והולכני אצל | כסא
 הכבוד והראני אותן הנשמות שגראו וחזרו להן שהם / מ | מפורחות למעלה
 מכסא הכבוד לפני הב' ואח' הלכתי ודרשתי | את הפסוק הזה ומצאתי
 בענין כי רוח מלפני יעטוף ונשמות | אני עשיתי אלו נשמות של צדיקי' שעדיין
 לא נבראו בגוף. |

10

§ 62 → 928

ארי אל מטטרון בוא ואראך גשמתן של רשעים / ה // היאך || היאך הן עומדי'
 ונשמתן של בינוניי' היאך הן עומדין גשמתן של | בינוניי' היאך הן יורדין. ואמר
 לי גשמתן של רשעי' יורדות לשאול | על שני ידי מלאכי חבלה ואלו הן זעפאל.
 וסמכאל. סמכאל | שהוא על נשמתן של בינוניי' כדי לסומכן ולטהרן | מחטא |
 מחטא | ברוב רחמיו של מקום. זעפאל שהוא על נשמתן של בינוניים | כדי
 להורידן מלפני הב' מדין השכינה לשאול לדונן באש בגיהנם | במקלות של
 גחלי' והלכתי אצלו ותפשני בידו והראני את כו' / ב | באצבעות ידיו וראיתי
 דמות מראה פניהם ככני אדם וגופן / כ | כנשר' ולא עוד אלא שזיו דמות של
 בינוניי' דומין כירקות מפניו / מ' | מעשיהם שיש בהם דופי עד שיטהרו | עו' |
 מעונם באש וזיו דמות | נשמתן של רשעי' כשולי קרירה מפני רוב מעשיהם
 הרעים. |

§ 63 → 929

וראיתי גשמתן של אבות העולם אברהם יצחק ויעקב ושאר צדיקי' |
 כשמעמדין אותן מקבריהם ועולין לרקיע ומתפללין לפני הב' ואומ' |
 בתפלה ר'שב' עד מתי אתה יושב על כסא כאבל שהוא יושב בימי | אבלו
 וימיך לאחורך ואי אתה גואל את בניך ומגלה את מלכותך | בעולם ואי אתה
 מרחם על בניך שמשמשין כעבדי' בין אומות / ה | העולם ועל ימיך שהיא
 לאחריך שבה נטות וטיפחת שמים / ו | ושמי השמים אי אתה חומל. באותה שעה
 משיב הב' לכל אחד | ואחד מהם בלבד ואומר מפני הרשעי' הללו שחטאו
 לפני כך וכך | כשעו לפני כך וכך וכשפשעו לפני כך וכך היאך אני יכול
 להושיע | את בני מבין אומות העולם ולגלות מלכותי בעולם לעיני הגוים |
 להושיע את ימיני הגדולה נפילה ומפלת על ידם. באותה שעה | קורא אותי
 ואומר לי מטטרון עבדי טול את הספרי' וקרא / א | את מעשיהם הרעי' מיד
 גוטלי אלי את הספרי' וקורא את / מ | מעשיהם ונמצאי' שלשי' וש כריתות
 שכל רשע ורשע עבר. | ועוד שעברו על כל אותיות של תורה וכל ישראל עברו
 תורתך | על תורתך לא נאמר אלא תורתך שעברו מאלף ועד תי על | שלשי'
 וש כריתות בכל אות ואת מיד ככה אברהם בפני | עצמו יצחק בפני עצמו.
 יעקב בפני עצמו. ואח' אומר להם | הב' אברהם אוהבי יצחק בחירי יעקב
 ככורי. עכשיו אני יכול || להשען מבין אומות העולם ומיד בא מיכאל שרם של
 ישראל / צ | צווח וכוכה בקול גדול ומר ואמר למה ה תעמוד ברחוק. |

§ 64 → 930

ארי אל מטטרון בוא ואראך פרגוד של מקום שהיא / פ | פרוסה לפני הב'
 שכל דורי דורות העולם כל העולם וכל מעשי | דורות העולם בין שעשו ובין
 שעושין עד סוף כל הדורות חקוקי' | בו והלכתי והראני באצבעות ידיו כאב
 שהורה לבנו אותיות של | תורה וראיתי דור ודור 'ומלכיהם דור ודור' ורזניהם
 דור ודור וראשיהם וריעיהם | דור ודור ושומריהם ונוגשיהם וסירוקיהם
 ופקודותיהם / ושו | ושופטיהם ושוטריהם ומלמדיהם ועזיקיהם וחסידיהם
 ונגדיהן | והוריהם וחכמיהם וראשי מדרשיהם וראשי ישיבותיהם דור | ודור
 וקציניהם ונשיאיהם ואלופיהם דור ודור וקניהם דור ודור | ומנהיגיהם. וראיתי
 אדם ודורו מחשבותיהם ומעשיהם משותלח | ודורו ומחשבותיהם ומעשיהם. נח
 ודורו | המבול ומעשיהם / ומ' | ומחשבותיהם. שם ודורו ומחשבותיהם. נמרוד
 ודורו | הפלגה. / א | אברהם ודורו ומעשיהם ומחשבותיהם. יצחק ודורו ומעשיהם
 | ומחשבותיהם. ישמעאל ודורו ומחשבותיהם ומעשיהם. יעקב | ודורו
 ומחשבותיהם ומעשיהם. יוסף ודורו ומעשיהם ומחשבותיהם | שבתים ודורן
 ומחשבותיהם ומעשיהם. עמרם ודורו ומחשבותיהם | ומעשיהם. משה ודורו
 ומחשבותיהם ומעשיהם. אהרן ודורו / ומ' | ומחשבותיהם ומעשיהם. מרים ודורו
 וגר'. נשיאים וקני' וגר'. | שופטי' וגר'. יהושע וגר'. עלי וגר'. אלקנה וגר'. פינחס
 וגר'. שמואל | וגר'. שאול וגר'. דוד וגר'. שלמה וגר'.

61 §

אמר ר' ישמעאל אמר לי מט' מטרון בא ואראך נשמתן של צדיקים | שנבראו
 וחזרו נשמתן של צדיקים שעדיין לא נבראו | והעלני אצלו ותפשוני בידו והעלני
 אצל כסא הכבוד אצל מקום שכניה וגילה לי את כסא הכבוד והראני את אותן
 הנשמות | שנבראו וחזרו לחן שהן מפריחות למעלה מכסא הכבוד לפני |
 ה'ב'ה' ואח' הלכתי ודרשתי את הפסוק הזה ומצאתי כענין | שנאמ' כי רוח
 מלפני יעטוף ונשמות אני עשיתי. רוח מלפני יעטוף אלו נשמות שנבראו בגוף
 הבריות של צדיקים וחזרו | לפני ה'ב'ה'. ונשמות אני עשיתי אלו נשמתן של
 צדיקים | שעדיין לא נבראו בגוף.

62 §

אמר ר' ישמעאל אמר לי מט' מטרון בא ואראך נשמתן של רשעים היכן הן
 עומדין. נשמ- | תן של בינוניים היכן הן עומדין. ונשמתן של בינוניים היכן | היכן
 הן יורדות. ושל רשעים היכן הן יורדות. ואמר לי נשמתן | של רשעים יורדות
 לשאול על ידי שני מלאכי חבלה. ואלו הן. | זעפיאל וסמכיאל. סמכיאל שהוא
 ממונה על נשמתן של | בינוניים כדי לסומכן ולטהרן מחטא ברוב רחמיו של
 מקום. | זעפיאל שהוא ממונה על נשמתן של רשעים כדי להורידן | מלפני ה'ב'ה'
 מדין השכינה לשאול לדון באש לגהינם במקלו | של גחלים והלכתי אצלו
 ותפשוני בידו והראני את כולם | באצבעות ידיו וראיתי דמות 'מראה' פניהם
 כפני אדם וגופן כנשרים | ולא עוד אלא שזיו דמות נשמתן של בינוניים דומין
 כירקות | מפני מעשיהן שיש בהן דופי עד שיטהרו מעונם באש. חיו | דמות
 נשמתן של רשעים דומין כשולי הקדרה מפני רוב | מעשיהן שהן רעים.

63 §

וראיתי נשמתן של | צ| אבות העולם | אברהם יצחק ויעקב ושאר הצדיקים
 שמעמידין אותן | מקבריהן ועולין לרקיע ומתפללין לפני ה'ב'ה' | ואומרים
 בתפלה | לפני ה'ב'ה' רבונו של עולם עד מתי אתה יושב על כאכל שהוא | יושב
 בימי אבל וימיך לאחורין | ואי אתה גואל את בניך | ומגלה מלכותך בעולם
 ואי אתה חומל על בניך | שמשועבדין | בין אומות העולם על ימיך | שהיא
 לאחור שבה | נטית וטפחת | שמים ושמי השמים אי אתה חומל. באותה שעה | ש
 משיב | ה'ב'ה' לכל אחד ואחד מהם | לאברהם בלבד | ליצחק בלבד | ליעקב
 בלבד ואומ' מפני שהרשעים הללו שחטאו לפני כך | וכך שעו לפני כך וכך
 שחטאו לפני כך | וכך שפשעו לפני יכך וכך | היאך | אני יכול להושיע את ימיני
 הגדולה כמפלת ערלים. באותה | שעה קרא אותי ואמר לי | קרא | מטטרון עבדי
 טול את הספרים | וקרא את מעשיהם הרעים מיד וטלתי את הספרים | וקורא |
 את מעשיהם ונמצאים שלשים | ושש כריתות כל רשע | ורשע. | בכל'י כרתות.
 שעבר כל רשע ורשע בו | וכן כל רשע ורשע על | כל רשע ורשע על כל אותיות
 שבתורה שנאמר וכל ישראל עברו | את תורתך על תורתך לא נאמר כן אלא
 את תורתך שעברו | מא' ועד ת' על שלשים | ושש כר' | תות ככל אות ואות מיד
 ככה | אברהם בפני יצחק בפני יעקב בפני עצמו. ואח' | אומר
 להם ה'ב'ה' אברהם אהובי יצחק בחירי יעקב בכורי עכשו | היאך אני יכול
 להשען מבין אומות העולם. ומיד מיכאל שרן של | ישראל צווח ובוכה בקול
 גדול ואומר למה יי' תעמוד ברחוק. | וגו'.

64 §

אמר ר' ישמעאל אמר לי | ל| מטטרון בא ואראך פרגוד | של מקום שהיא
 פרושה לפני ה'ב'ה' שכל דורי דורות העולם וכל | מעשי דורות העולם בין
 שעשו ובין שעושיך עד סוף כל הדורות | חקוקין בו והלכתי והראני באצבעות
 ידיו כאב שהורה לבניו | אותיות של תורה וראיתי דור דור ומלכיהם. דור דור
 ורוניהם. | דור דור וראשיהם. דור דור ור'ע' | הם. דור דור ושמריהם. | דור דור
 ונוגשיהם. דור דור וסירוניהם. דור דור ופקודותיהן. | דור דור ושופטיהם. דור
 דור ושוטריהם. דור דור ומלמדיהם. | דור דור ומעבדיהם. דור דור ועוזיקיהם.
 דור דור וחסידיהן. | דור דור ונגידיהן. דור דור והוריהם. דור דור וזכמיהם. |
 דור דור וראש כליהם. דור דור וראשי 'מדרשיהם' | דור דור וראשי
 ישיבותיהם. | דור דור וקציניהם. דור דור ונשיאיהם. דור דור ומליציהם. | דור
 דור ואלופיהם. דור דור ואלופיהם. דור דור ואדיריהם. | דור דור וחקניהם. דור
 דור ומנהיגיהן. וראיתי אדם ודורו | ומעשיהם ומחשבותיהם. נח ודורו ודור
 המבול ומעשיהם | ומחשבותיהם. ושם ודורו ומעשיהם ומחשבותיהם. נמרוד |
 ודורו ודור הפלגה ומעשיהם ומחשבותיהם. אברהם ודורו | ומעשיהם
 ומחשבותיהם. יצחק ודורו ומעשיהם ומחשבותיהם. | ישמעאל ודורו ומעשיהם
 ומחשבותיהם. יעקב ודורו ומעשיהם. | ומחשבותיהם. יוסף ודורו ומעשיהם
 ומחשבותיהם. שבטים | שבטים ודורן ומעשיהם ומפעליהם. עמרם ודורו |

931 → 65 §

מלכי יהודה וגו'. מלכי ישראל וגו'. מלכי אומות העולם וגו'. רחוני ישראל וגו'.
 10 אלוסי ישראל וגו'. אלוסי אומות העולם וגו'. עשירי ישראל וגו'. עשירי אומות
 | העולם וגו'. חכמי ישראל וגו'. חכמי אומות העולם וגו'. נשיאי ישראל וגו'.
 נשיאי אומות העולם וגו'. ראשי ישיבות ישראל וגו'. /ר| ראשי אומות העולם
 וגו'. אנשי שם ישראל וגו'. אנשי שם /א| אומות העולם וגו'. דייני ישראל וגו'.
 דייני אומות העולם וגו'. |מלמד תנוקת ישראל וגו'. מלמדי תנוקת של אומות
 15 העולם וגו'. |מליצי ישראל וגו'. מליצי אומות העולם וגו'. נביאי ישראל וגו'.
 //נביאי|| נביאי אומות העולם וגו'. וכל קרב מלחמה שאומות העולם עושין |
 עם ישראל בימי מלכותם. וראיתי משיח בן יוסף ודורו וכל מעשיהו| שעושין
 שם אומות העולם. וראיתי משיח בן דוד ודורו וכל קרב | ומלחמת מעשיהם
 ומפעלותיהם שהם עושין עם ישראל בין /לט| לטובה בין לרעה. וראיתי את
 20 כל קרבות ומלחמות שגוג ומגוג | עושין לימות המשיח וכל מה שהביה עושה
 עמהם לעתיד לבא /ו| ושאי פרנסי הדור וכל מעשה הדור בין שבארץ בין
 שבאומות | העולם בין שעשו בין שעושין לעתיד לבוא עד דורי דורות עד | סוף
 חקוקין על פרנוד של מקום. ואני ראיתי בעיני את כולם | ולבסוף שראיתי
 סתחתי פי ואמרתי בשבחו של מקום כאשר דבר | המלך שלטון וגו'. שומר
 25 מצוה לא ידע דבר רע וגו'. ואומר מה | רבו מעשיך ה. ואומר מה גדלו מעשיך
 ה וגו'.

30

35

932 → 66 §

א'ר' | אל מטטרון רוחן של כוכבי שנימוקין ברקיע וכל לילה וליילה /בא|
 בזעמו של מקום והיכן הם הולכי והיכן הן עומדי הלכתי אצלו | ותפשוני
 40 והראני את כולם באצבעו ידיו והן בניצוצי שלהבת 'סביבות' |?| מרכבותיו
 של מקום מה עשה מטטרון משה' באותה שעה הכה | כפו על כפו והפריח את
 כולן ממקומן מיד פרחו ממקומן /ב| בכנפי שלהבת ועלו וכסו בארבע רוחות
 כסא המרכבה והגיד | לי כל אחת ואחת את שמותם ואת כינויים שג' מונה
 מספר | לכוכבי' לכולם שמות יקרא מלמד שהניח הב'ה לכל כוכב וכוכב |
 45 |שם לכולן נכנסין במניין על ידי רהטיאל המלאך ברקיע השמים | לשמש את
 העולם ויוצאי' במניין לקולם את הב'ה בשירי' ובתושבחות | כעניין שג'
 השמים מספרי' כבוד אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע | ולעתיד לבא הב'ה עוזרן
 שג' חדשי' לבקרי' וגו'. אין פותחין את | פיהם ואומרי' שירה ומה שירה אומרי'
 שג' כי אראה שמיד | וגו'.

50

933 → 67 §

א'ר' | אל מטטרון בוא ואראך נשמתן ורוחן של | משרתים שגופן נשרפים מאשו
 של מקום שהיו יוצאין מאצבעו | קטנה והם נעשי' גחלי' של אש בתוך דינור
 ורוחן ונשמתן היו | עומדי' אחורי השכינה כל זמן שמלאכי השרת אומרי' שירה |
 55 שלא בזמנה ושלא כראוי ושלא כהוגן הרי הן נשרפין ולהטין || באש של קוניהם
 ובלהב של בוראיהן במקומן ורוח סערה מגשבת עליהן | ומשלכת אותן לנהר
 דינור ונעשין שם הרי' הרי' של גחלי' ורוחן ונשמתן | חוזרות לבוראן ועומדות
 כולם אחר קוניהם והלכתי אצלו ותפשוני /ב| בידו והראני את כולן נשמתן של
 מלאכי' ורוחן של משרתי' שהן עומדות | אחרי השכינה מיד עברה סערה
 60 וחומות של אש מקפות להם באות' | שעה פתח לי מטטרון שערי חומות של אש
 שהן עומדות בתוכן /א| אחרי שכינה מיד נשאתי את עיני וראיתי אותן של כל
 אחד ואחד | דמותן של מלאכי' וכנפיהם כעוף מעשה שלהבת מפעלות אש

ומעשיהם | ומפעליהם. משה ודורו מעשיהם ומפעליהם. אהרן ומרים | ומעשיהם ומפעליהם. נשיאים וזקנים מעשיהם ומפעליהם. | יהושע ודורו מעשיהם ומפעליהם. שופטים ודורן ומעשיהם ומפעליהם. עלי ודורו מעשיהם ומפעליהם. פנחס ודורו | מעשיהם ומפעליהם. אלקנה ודורו מעשיהם ומפעליהם. | שמאל ודורו מעשיהם ומפעליהם. שאול ודורו מעשיהם ומפעליהם. דוד ודורו מעשיהם ומפעליהם. שלמה ודורו | מעשיהם ומפעליהם.

65§

מלכי יהודה ודורן מעשיהם ומפעליהם. | מלכי ישראל ודורן מעשיהם ומפעליהם. מלכי אומות העולם | ודורן מעשיהם ומחשבותיהם | ומפעליהם. | רחוני ישראל ודורן מעשיהם ומפעליהם. אלופי ישראל ודורן מעשיהם ומפעליהם. אלופי | אומות העולם ודורן מעשיהם ומפעליהם. גבורי ישראל ודורן | מעשיהם ומפעליהם. עשירי ישראל ודורן מעשיהם ומפעליהם. עשירי | אומות העולם ודורן מעשיהם ומפעליהם. חכמי ישראל ודורן | מעשיהם ומפעליהם. חכמי אומות העולם ודורן מעשיהם | ומפעליהם. נשיאי ישראל ודורן מעשיהם ומחשבותיהם. | נשיאי אומות העולם ודורן מעשיהם ומפעליהם. ראשי ישראל ודורן | מעשיהם ומפעליהם. ראשי אומות העולם ודורן מעשיהם ומפעליהם. אנשי השם בישראל ודורן מעשיהם | ומפעליהם. אנשי אומות העולם ודורן מעשיהם ומפעליהם. | דייני ישראל ודורן מעשיהם ומפעליהם. דייני אומות העולם | ודורן ומעשיהם ומפעליהם. מלמדי תינוקות | בישראל ודורן מעשיהם | ומפעליהם. מלמדי תינוקות באומות העולם ודורן ומעשיהם | ומפעליהם. מליצי ישראל ודורן ומעשיהם ומפעליהם. מליצי | אומות העולם ודורן מעשיהם ומפעליהם. וכל נביאי ישראל | ודורן ומעשיהם ומפעליהם. וכל נביאי אומות העולם | ועושי | עם | ישראל בימי מלכותן. וראיתי | את | משיח בן יוסף ודורו | ומעשיהן שעושיין עם אומות העולם. וראיתי את משיח | בן דוד ודורו וכל קרבות ומלחמות ומעשיהם ומפעליהם שהם | עושיין עם ישראל בין לטובה בין לרעה. וראיתי את כל קרבות | ומלחמות שגוג ומגוג עושים עם ישראל לימות המשיח וכל | מה שה'ב'ה' עושה עמהם לעתיד לבא. ושאר כל פרנסי הדור | וכל מעשי הדור בין שבישראל ובין שבאומות העולם בין | שנעשו בין שעושיין לעתיד לבא עד דורי דורות עד סוף | תקוקין על פרגוד של מקום ואני ראיתי בעיני את כולן ולבסוף | שראיתי פתחתי פי ואמרתי בשבחו של מקום באשר דבר מלך | שלטון וגו'. שומר מצוה לא ידע | לא ידע | דבר רע. ואומר מה | מה רבו מעשיך יוי וגו'. ואומר מה גדלו מעשיך יוי.

66§

אמר ר' ישמעאל אמר לי מטטרון רוחן של כוכבים שנימקין | ברקיע בכל לילה ולילה כזעמו של מקום והיכן הן הולכין והיכן | הן עומדין הלכתי אצלו ותפשוני בידו והראני את כולן באצבעו | ידיו והן עומדין בניצוצי שלהבת סביבות מרכבותיו של מקום | מה עשה מטטרון באותה שעה הכה כפו אל כפו והפריח את | כלן ממקומן מיד פרחו ממקומן ככנפי שלהבת ועלו וכסו | בארבע רוחות כסא המרכבה והגיד לי כל אחד ואחד את | שמותם וכל א' וא' את כנויים שנאמ' מונה מספר לכוכבים | לכלם בשם יקרא. מלמד שהניח ה'ב'ה' לכל כוכב וכוכב עם | וכלם נכנסין במנין על ידי רהטיאל המלאך לרקיע השמים | לשמש את העולם ויוצאין במנין לקלס את ה'ב'ה' בשירות | ובת(ו)שבחות כענין שנאמר השמים מספרים כבוד אל. | ולעתיד לבא חוזר ה'ב'ה' ובוראם חדשים. שנאמר | חדשים לבקרים | לבקרים וגו'. והן פותחין את פיהם ואומרים שירה. ומה שירה | הם אומרים כי אראה שמיך וגו'.

67§

אמר ר' ישמעאל אמר לי | מטטרון בא ואראך נשמתן של מלאכים ורוחן של משרתים | שגופן נשרפין באשו של מקום שהיא יוצאה מאצבעו קטנה | והן נעשין גחלים של אש בתוך נהר דיגור ורוחן נשמתן | היו עומדין אחורי השכינה כל זמן שמלאכי השרת אומרים | שירה שלא בומנו ושלא כראוי ושלא כהוגן הרי הן נשרפין | ונלהטין באש של קניהם ובלהב של בוראיהן במקומם ורוח | סערה מושבת עליהן ומשלכת אותן לנהר דיגור ונעשין | שם | הרים הרים של גחלים ורוחן נשמתן חוזרות לבוראן ועומדות | כולן אחרי קניהם והלכתי אצלו ותפשוני בידו והראני את כולן | נשמתן של מלאכים ורוחן של משרתים שהן עומדות אחורי | שכינה על בדי סערה וחומות של אש מוקפות להן באותה שעה פתח לי מטטרון | שערי חומות של אש שהן עומדות | בתוכן אחורי שכינה מיד נשאתי את עיני וראיתי אותן שכל | אחד ואחד דמותן כמלאכים וכנפיהם

M40

יִקְרָת | באותה שעה פתח פיך את פי כשבחו של מקום ואומר מעשה ה' וגו'.

68§ → 934

5 ואמר ר' שמעאל אל בוא וראה יד ימינו שהיא נשלחת | לאחור מפני חרבן בית המקדש שכל מיני זיו' מאורות מובהקות | ממנה שבה נבראו תשע מאות וחמשים וחמשה רקיע' שאפי' /ש' שרפי' ואופני' אינן רשאים להסתכל בה. עד הגעת יום תשועה | לבא והלכתי אצלו ותפשני בידו והעליני בכפיו והראני אותה. | וכל מיני שבה רנה ותהלה שאין פה יכול לומר שבחה ואין עין יי | יכולה להסתכל מפני רבותה ותושבחתה ויקרא וכבודה ותפארת' | אלא שכל גשמתן של צדיק' שהן זוכין ורואין ושמחת' של ירושלים | הן עומדות אצלה ומקלטות לפניה ומבקשות רחמי' מלפניה ואומ' | שלש פעמי' בכל יום עורי עורי לבשי עוז זרוע ה' עורי' וגו' /וכ' | וכענין שנ' מוליד לימין משה זרוע תפארתו באות' שעה היתה | בוכה ימינה של מקום ומושכות ויוצאות חמשי' נהרות של /ר' | דמעה מחמש אצבעותיה וגופלות לתוך ים הגדול ומרעישות את העולם יכולי' כענין שנ' רוע התרועעה ארץ פור התפוררה ארץ וגו'. | גוע תנוע ארץ כשכור והתנודדה כמלונה הרי חמש פעמי' כנגד | חמש אצבעותיה של ימינו הגדולה.

69§ → 935

20 וכשרואה הב'ה כי אין צדיק | בדור ואין חסיד בארץ ואין צדקה בידי אדם ואין איש כמשה | ואין מפניע כשמואל שבקש רחמי' מלפני המקום על התשועה | שיחזור אותה לפניו לעשות בה תשועה גדולה לישראל. מיד זוכר | הב'ה צדקתו וזכותו וחסדו ורחמי' של עצמו ומושיע לעצמו | את זרועו הגדולה ותסמוך לו כל צדקתו כענין שנ' וירא כי אין /איש | איש כמשה שהיה מבקש רחמי' כמה פעמי' במדבר על ישראל ובטל | את הגזרות מעל ישראל. וכי אין מפניע כשמואל שפגע בהב'ה וקרא | וענה לו ועשה לו הכ'ה רצונו שאפי' שלא כראוי כענין שנ' הלא קציר | חטים היום אקרא אל ה' ולא עוד אלא ונודוג לו למשה שנ' משה | ואהרן בכוהניו ושמואל בקוראי שמו וגו'. ואומר אם יעמוד משה | ושמואל לפני ותושע לו זרועו אמר הב'ה באות' שעה עד אימתי | אצפה לבני לעשות בצדקתן תשועה לזרועי אני בשבילי ובשביל /צד | צדקתי וזכותי אושיע את זרועי ואציל את בניי מבין אומות העולם | שנ' למעני למעני אעשה כי איך אייחל

70§ → 936

35 באותה שעה מגלה הב'ה | בעולם זרועו הגדולה ומראה לה לאומות העולם שאורכה כאורכו | של עולם מסוף העולם ועד סופו ורחבה כרחבו של עולם ותואר | זיוה כזוהר השמש כגבורתו בתקופת תמוז מיד ישראל נגאלין /מ | מביניהן ונראה להם משיח שיעלה אותן לירושלים בשמחה ולא עוד | אלא אוכלין מלכות ישראל עם משיח מארבע רוחות העולם | ואין אומות העולם אוכלין עמם זהו שנ' חשף ה' זרוע קדשו /ל | לעיני כל העמי' וראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהים ה' בדר ינחנו | ואין עמו אל נכר. ונאמר והיה ה' למלך על הארץ.

M22

71§

20 אילו שמותיו של הקב'ה שהם יוצאים בכמה כתרים של אש /ב | בכמה כתרים של להבה בכמה כתרים של בוק בכמה כתרים | של חשמל בכמה כתרים של ברק מלפני כסא הכבוד ועמם | אלף מחנות של שכינה וריכי רכבות צבאות גבורה ונהגין אותם | כמלך ברעד ברתת באימה {ב} ויזע בהוד והדר ויראה בפחד /ב | בגודל ובכבוד ביקר בחוסן בבינה ודיעה בעמוד אש ובעמוד | ולהבה וברק ואורם כבריקי אור ובמראה חשמל נותנין להם /כ | כבוד ועוז וקוראין לפניהם קדוש קדוש קדוש. שנ' וקרא זה אל | זה ואמר קדוש קדוש קדוש גוללים אותו בכל רקיע ורקיע שבמרום | כבני מלכים אדירים ונכבדים. וכשמחזירים אל מקום כסא | כבוד כל חיות שבמרכבה פותחים את פיהם בשבח כבוד /ש //שמו | שמו של הקב'ה ואומר' ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד |

84א

M40

71§ → 937

50 אלו שמותיו של הב'ה שהם יוצאין מכמה כתרי' של אש וכמה כתרים | של צדק בכמה כתרים של שלהבת בכמה כתרי' של חשמל. וכמה | כתרים של בוק. ועמה אלף מחנות שכינה וריכי צבאות גבורה | נהגין אותה כמלך בכבוד ביקר ובחוסן ובכוב רנה ורגן ובעמודי | אש ובעמודי להבה נותנין כבריקי אור וכמראה חשמל נותנין /ל | להם כבוד ועוז וקוראין לפניהם ק'ק'ק' שנ' וקרא זה אל זה ואמר | ק'ק'ק' ואלאין אותן בכל רקיע ורקיע שבמרום כבני מלאכי' אדירי' | ונכבדי' וכשמחזירין אותן אל מקום כסא הכבוד כל החיות שבמרכב(ה) | פותחין את פיהן בושבח בכבוד שמו של הב'ה ברוך שם כבוד | מלכותו לעולם ועד.

34

כעוף מעשה שלהבת | מפעלות אש יוקדת באותה שעה פתחתי את פי בשבחו של | מקום ואמרתי גדולים מעשי יוי.

68 §

- 5 אמר ר' ישמעאל | אמר לי מטטרון בא ואראך את ימינו של מקום שהיא נשלחת
| לאחר מפני חרבן בית המקדש. שכל מיני זיוי מאורות | מובהקות ממנה שבה
20 נבראו תשע מאות חמשים וחמשה | רקיעים שאפי' שרפים 'ואופנים' אינן
רשאים לה(ס)תכל בה עד הגעת יום | תשועה לבא והלכתי אצלו ותפשני בידו
והעלי בכפיו והראני | אותה בכל מיני שבח רנה ותהלה שאין פה יכול לומר
10 שבה | ואין עין יכולה להסתכל בה מפני רוב רבותה ותושבתה ויקרה |
וכבודה ותפארתה ולא עוד אלא שכל נשמתן של צדיקים שהן | זוכין ורואין
בשמחתה של ירושלם הן עומדות אצלה ומקלסות || לפניה ומבקשות רחמים
63 מלפניה ואומ' ג' פעמים בכל יום עורי | עורי לבשי עוז זרוע יוי. וכענין שנאמ'
מולך לימין משה זרוע | תפארתו. באותה שעה היתה בוכה ימינו של מקום
15 ומושכות | ויוצאות חמשה נהרות של דמעות מחמש אצבעותיה ונופלי' | לתוך
5 הים הגדול ומרעישות את העולם כולו כענין שנאמר | רועה התרועעה הארץ
פור התפוררה ארץ נוע תנוע ארץ | כשכור והתנודדה כמלוה. הרי חמש
פעמים כנגד חמש | אצבעותיה של ימינו הגדולה

69 § 20

- וכשרואה ה'ב'ה' שאין צדיק בדור | ואין חסיד בארץ ואין צדקה בידי בני אדם
ואין איש כמשה | ואין מפניע כשמואל שיבקש רחמים מלפני המקום על
10 התשועה(ה) | ועל הגאולה ועל מלכותו שתגלה בעולם כלו ועל ימינו הגדולה |
שיחזיר אותה לפניו לעשות בה תשועה גדולה לישראל מיד | וזכר ה'ב'ה'
25 צדקתו חכותו ורחמיו וחסדיו של עצמו ומושיע | לעצמו את זרועו הגדולה
ותסמוך לו צדקתו כענין שנאמר | וירא כי אין איש כמשה שהיה מבקש רחמים
15 כמה פעמים | במדבר על ישראל וביטל את הגזירה מעל ישראל. וישתומם | כי
אין מפניע כשמואל שפגע בה'ב'ה' וקרא אליו וענה לו ועשה | לו ה'ב'ה' רצונו
שאפי' שלא כראוי כענין שנאמ' הלא קציר חטים | היום אקרא אל יוי. ולא עוד
30 אלא שנודווג לו למשה בכל | מקום שנאמר משה ואהרן בכהניו. ועוד אם יעמוד
משה | ושמואל לפניו. ותושע לי זרועי. אמר ה'ב'ה' באותה שעה אני | עד מתי
אצפה לבני אדם לעשות בצדקתן תשועה לזרועי אני | בשבילי ובשביל זכותי
וצדקתי אושיע את זרועי ואציל בה את | בני מבין אומות העולם שנאמר למעני
25 למעני אעשה כי איך | יחל.

70 §

- באותה [?]שעה מגלה ה'ב'ה' בעולם את זרועו הגדולה ומראה | להם לאומות
העולם שארכה כארכו של עולם מסוף העולם | ועד סופו ורחבה כרחבו של
עולם ותאר זיוה כזיו אור השמש || 'השמש' בגבורתו בתקופת תמוז מיד אומות
40 העולם וישראל נגאלין | בה מביניהם ונראה להם משיח שיעלה אותן לירושלם
בשמחה | רבה ולא עוד אלא שאוכלין מלכות משיח בארבע רוחות העולם | ואין
אומות העולם אוכלין עמהם שנאמ' חשף יוי את זרוע קדשו | לעיני כל הגוים
5 וראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו. ואומר | יוי בדר ינחנו ואין עמו אל נכר.
והיה יוי למלך על כל הארץ. |

71 §

- אלו שמותיו של ה'ב'ה' שהן יוצאין בכמה כתרים של אש | בכמה כתרים של
שלהבת בכמה כתרים של חשמל בכמה כתרי(ם) | של בזק בכמה כתרים של
10 ברק מלפני כסא הכבוד ועמהן אלף | מחנות שכינה וריכי צבאות נבורה נוהגין
55 אותו כמלך בכבוד | ביקר חוסן וכרוב רנה ורנן ובעמוד אש ועמודי להבה
בברקי | אור וכמראה חשמל נותנין להן כבוד ועונים וקוראין לפניהם | ק'ק'ק'
שנאמ' וקרא זה אל זה ואמר ק'ק'ק' וגוללין אותן בכל | רקיע ורקיע שבמרום
15 כבני מלכים אדירים ונכבדים וכשמה- | זרין אותן אל מקום כסא הכבוד כל
החיות שבמרכבה | פותחין את פיהם בשבח בכבוד שמו של ה'ב'ה' ברך
60 ש'מ'ל'ו. |

72§ → 938

ואותם השמות של הב'ה שלא בסירו' אין / ל | להם חקר ומספר. ואילו הם
אדיירון ק'ק' כתבתי אותם / ב | במקום אחר. כפתיב הוא יה שם הגדול
במקום אחר כתובי' | אלף אלפי' אר'ב' תיו לקחתי סקד פקדתי למטטרון
עבדי שהוא | אזור מכל בני מרומים כדאיא באלפא ביתות דר' עקיבא.. | תם
ונשלם. שבה לבורא עולם. ||

10

72§

אלף אמר הקב'ה איברתי לקחתי פקדתי למטטרון | עבדי שהוא אחד אחד
מכל בני מרומים כולם | איברתי בדורו של אדם הראשון וכיון שהסתכלתי
בדורו של / ד | דור המבול שהן מקלקלין ובאין סילקתי שכינתי ביניהם ועליתי |
5 בקול שופר ובתרועה למרום שנ' עלה אלהים בתרועה יי' בקול | שופר.
ולקחתי לחנוך בן ירד מבניהם והעליתיו בקול שופר | ובתרועה למרום להיות
לי לעד עם ארבעה חיות שבמרכבה | לעולם הבא. פקדתי על כל גנוזים
10 ואוצרות שיש לי בכל | ר' | רקיע ורקיע ומפתח של אחד אחד מסרתי בידו
ושמתיו שר | על כל השרים ועשיתי משרת על כסא כבודי היכלי ערבות |
לפתוח לו דלתותיהם וכסא הכבוד לסלסל ולסדר חיות הקודש | ולקשר
בראשם כתרים. ואופני הדר לכתור להם עוז ותפארת | וכבוד כרובי הוד
להלבישם הדר. וזיקו וזהר להוכירם זיו וזהר | שרפי להבה להתעטפם גאווה.
15 חשמלי אורה להתאזרם נהורא | בכל שחל' ושחר להכין לי מושב בשבתי על
כסאי בכבוד ויקר | לראת בכבודי במרום עוזי ברזי עליונים וברזי תחתונים

15

73§

רומתי | עליכם רום קומתו בתוך כל רמי הקומות שבעת אלפים / פ | פרסאות
גדלתי כסאו מהוד כסאי והרבתי כבודו מהוד כבודי / ה | הפכתי בשרי לפידי
20 אש וכל עצמות גופו לגחלי אור שמתי / מ | מראיו כמראה בוק ואור עפעפיו
(כמראה) כאור לא נעדר הבהקתי | פניו כאור זיו השמש זוהר עניו כן | זיו
25 כסא כבוד שמתי לבושו | כבוד הוד והדר. וכסות מעילו פאר וגאווה ועוז. כליל
תפארת | מלכות של חמש מאות על חמש מאות פרסה ונתתי עליו / מ | מהודי
ומהדרי ומזו כבודי שמעל כסא כבודי קראתי בשמי | יהוה הקטן שר הפנים
וידע רזים וכל רז ורז גליתי לו באהב | וכל סוד וסוד הודעתיו ביושר קבעתי
30 כסאו בפתח היכלי / ב | מבחוץ לישב ולעשות דין וכל פמליא שלי שבמרום
וכל שר | ושר העמדתו ל | כן | גנדו ליטל רשות לעשות לו רצונו שר / ש |

74§

שבעים שמות נטלתי משמותי וקראתי בהם לרבות לו כבוד || שבעים שרים 30
35 נתתי בידו ליפקוד להם בכל לשון פיקודי דברי | להשפיל בדברי גיאים עדי
ארץ. ולהגביה בשיח שפתי שפלים | עד למרום להכות מלכים באמרתי
להכניע רוזנים וידיים בדברותי | להסיר מלכים ממלכותם להקים רוזנים על
5 ממשלתם שנ' והוא | מהמשנה עדיניא חומנא מהעדה מלכי | מן | ומהקם מלכין
וגו' ליתן | חכמה לכל מלכי' באי עולם וכינה ומדע ל | מ | ביני מדע שנ' יהיב / ח |
40 חכמתא לחכימן ומנדעא לידעי בינה. לגלות להם רזי דברי / ו | ולהורות להם
גזירות דין משפטי שנ' כן יהיה דברי אשר יצא | מפי לא ישוב אלי רקם כי אם
עשה את חפצתי וגו'. כי אם | אעשה לא נאמר אלא כי אם עשה מלמד שכל
10 דבר ודבר וכל | שיח ושיח שהוא יוצא מפי הגבורה הקב'ה עומד מטטרון
ועושהו | מעצמו ומקיים גזירתו של הקב'ה

45

75§

הצליח את אשר שלחתי / ו | ואצליח לא נאמר אלא והצליח מלמד שכל גזירה
וגזירה שיוצא | מפי הקב'ה על אדם כיון שעשה תשובה אין משלחין אותו / ל |
15 לפרענות אלא משלחין אותו לאדם אחר שנ' צדיק מצרה | נחלץ ויבא רשע
50 תחתיו. ולא עוד אלא שבכל יום ויום יושב | מטטרון שלש שעות בשמי מרום
וכנס כל אותן הנשמות | של העוברים שמתו במעי אמן ושל יונקי שדים שניתן
20 על | שדי אמן ושל תינוקות של בית רבן שמתו על חומשי תורה | ומביא אותם
תחת כסא הכבוד ומושיבין כתות כתות | חבורות חבורות ואגודות אגודות
שכיבות פניו ומלמדן תורה | חכמה ואגדה ושמועה ומסיים להם ספר תורתם
55 שנ' את מי | יורה דיעה ואת מי יבין שמועה גמולי מחלב עתיקי משדים.. |

76§ ← 387

תשעים ושתיים שמות יש לו למטטרון. ואילו הם... | יהואל יה יופיאל אפסאל 25
60 מרנויאל גיזתאל טנריאל / ט | טנריאל טטריאל טבטיאל אהיה יהו היה עבר
| זבוליאל צפציפאל ספריאל פצפציאל סניגורון מטטרון | סיגורן ארריגון
אסטט סקפס סקטס מיכון מיטון / מ | מטטרון רוח פיסקוניא אטטיה אסטיה

72 §

אלף אמר ה'ב' איברתיו לקחתיו למטטרון | עבדי שהוא אחד מכל בני מרומים כולן. איברתיו בדורו | של אדם הראשון. וכיון שהסתכלתי באנשי דור [?] המבול | מקולקלן ובאין סלקתי שכניתי מביניהם והעליתיו בקול שופר | ותרועה למרום שנאמ' עלה אלהים בתרועה יוי בקול שופר. | ולקחתי לחנוך | בן ירד מביניהם והעליתיו בקול שופר ותרועה | לשמי מרום להיות לי לעד עם חיות שבמרכב(ב)ה לעזה. | פקדתי על כל גזים ואוצרות שיש לי בכל ריקיע וריקיע | ומפתחי של כל אחד ואחד מסרתים בידו ושר על כל השרים | עשיתיו משרת לכסא כבודי היכל ערבות לפתוח לי דלתותיהם | וכסא הכבוד לסלסל ולסדר חיות הקדש לקשור כתרים בראשם(ם) | | ואופני הדר לכתור להם עוז וכבוד כרובי הוד להלבישם הדר | ובזיקי זוהר להזהירם זיו זוהר שרפי להבה לעטפם גאון וחשמלי | אורה לאורם נהורא בכל שחר ושחר להכין לו מושב בשבתו על | כסאו כבוד ויקר לרבות כבודו במרום עוזו ברזי עליונים | וברזי תחתונים.

15

73 §

רוממתי על כן תרום קומתו בכל רומי הקומות | שבעים אלפים פרסאות. גדלתי כסאו מהוד כסאי והרביתי | כבודו מהוד כבודי הפכתי כשרו ללפיד אש וכל עצמות גופו | לגחלי אש שתי מראות עיניו כמראה הבזק ואור עפעפיו /כ' | כאור לא נעדר הבהקתי פניו כאור זיו השמש זוהר עיניו | כזיו כסא הכבוד שמתי לבושו הוד והדר וכסות מעילו פאר | גאוה ועוז כליל כתר מלכות של חמש מאות על חמש מאות | פרסאות ונתתי עליו מהדרי ומהודי ומזיו כבודי שעל כסא | הכבוד קראתיו בשמי יוי הקטן שר הפנים וידע רזים וכל רז רז גליתי לו באהב וכל סוד וסוד הודעתיו | ביושר קבעתי | כסאו בפתח היכלי מבחוץ לישב לעשות דין בכל פמיליא | שלי שבמרום וכל שר ושר העמדתי לגדו ליטול ממנו רשות | לעשות לי רצוני

20

74 §

שבעים שמות נטלתי משמותי וקראתיו | בהן לרבות לו כבוד שבעים שרים ותתים לידו להפקד | להם בכל לשון פקודי דבריו להשפיל בדבר גאים עדי ארץ | ולהגביה בשיח שפתיו עד מרום להכות מלכים באמרתו | להכניע רזים בדברתו להסיר מלכים ממסלותם להקים | רוזנים על ממשלתם שנאמ' והוא מה שגא עידנייא וחמניא. | וגו'. ליתן חכמה לכל חכמי עולם ובינה ומנדעא לובוני /מ' | מדע שנאמ' ומנדעא לידעי בינה לגלות להם רזי דברי | להורות להם גזירת דין משפטי שנאמ' כן יהיה דברי אשר | יצא מפי לא ישוב אלי ריקם כי אם אעשה לא נאמר כאן | אלא כי אם אשר עשה מלמד שכל דבר ודבר וכל שיח ושיח | | ושיח שיצא מלפני ה'ב' עומד מטטרון ועושהו מעצמו ומקיים(ם) | גזירתו של ה'ב'.

35

75 §

הצליח את אשר שלחתי אצליח לא נאמר | אלא והצליח מלמד שכל גזירה וגזירה שיוצאה מלפני ה'ב' | על אדם וכיון שאדם עושה תשובה אין משלחין אותו לפורענות | אלא משלחין אותו על אדם אחר רשע לפורענות שנאמ' צדיק מצרה נחלץ ויבא רשע תחתיו. ולא עוד אלא שבכל יום | יושב מטטרון שלש שעות בשמי מרום וכונס כל אותן עוברין | שמתו במעי אמן ושל יוקי שדים שמתו על שדי אמן ותיוקונות | | של בית רבן שמתו על חמשה חומשי תורה ומביא אותן תחת | כסא הכבוד ומושיבן כתות כתות וחבורות חבורות ואגודות | אגודות סביבות פניו ומלמדן תורה וחכמה ואגדות ושמועות | ומסיים להם ספר תורתם שנאמ' את מי יורה דעה ואת מי | יבין שמועה גמולי מחלב עתיקי משרים.

45

387 – 76 §

שבעים שמות יש לו למטטרון שנטל ה'ב' משמו והניחן | לו למטטרון שהוא חנוך בן ירד ואלו הן יהואל יה יהואל | יופיאל ויופפיאל ואפפיאל ומרגיזיאל גיותאל פונריאל | עטהפריאל טטריאל טבטבאל או יהוה זה והיה עבד | זבדיאל עפעפיאל ספפיאל פפפיאל סניגורון מטטרון | סוגורן אדריגון

60

זגוגיה פפצפציה | מצמציה אבצוגיס מרגש ברדש מכרדכ מצפד // תשגש || תשגש 30 א85
 תשכש אטרפיטט כציהו איטמון פיסקון | צפצפיה זרחזריה אבאביה הבהבית
 פלטפליה | רברביה חסחסיה טפטפיה תמתמיה צנחצחיה | ערעריה עלעליה
 חרחרזיה טחטניה זורזריה | סטרסיה רזריה ערימיה טברסיחסיה צבצביה | 5
 קללקליה הטההיה הוהיה זבזביה טיטריסיה סויריה | זהפטריה זפזפיה 5
 גלרזיה מלמלכיה עטטיה עמקקיה | צלצליה צבצביה געיטגיטיה
 פרישפרישיה | שפטשפטיה חסימיה שרשריה נבירגביריה | גירגיריה זיוא רבא 10
 נער נאמן יהוה נטקה רמו על | שם רבו שג' כי שמי בקרבן. רברביאל געימיאל
 סגוגאל | שר החכמה

10

§ 77 ← 388

ולמה נקרא שמו סגוגאל מפני שכל גזי חכמ' | מסורם בידו. וכולם נפתחו לו
 למשה בסיני עד שלמדו | לו בארבעי ימים כשהוא אומ' בהר התורה בשבעים
 פנים | של שבעים לשון נביאים כתובים הלכות ואגדות שמועות | תוספות וכולם 15
 בשבעים פנים של שבעים לשון. כתובים | בשבעים פנים של שבעים לשון.
 הלכות בשבעים פנים | של שבעים לשון. שמועות ותוספת בשבעים פנים של |
 שבעים לשון. וכיון שעלו לו סוף ארבעים יום ושתלחו | לו כולם בשעה אחת עד 20
 שקרא לו הקב"ה ליפיה שר של | תורה ונתן לו במשה כמתנה שג' ויתגם ה'
 אלי ואחר כך | נתקיימה לו ומניין שנתקיימה לו שג' זכרו תורת משה | ע | 20
 עבדי אשר ציייתי אותו בחורב על כל ישראל חוקים ומשפטי | תורת אילו
 תורה נביאים וכתובים. חקים אלו הלכות | ושמועות ומשפטים אילו אגדות 25
 ותוספות וכלם נתנה | למשה בסיני..

§ 78

אילו תשעים ושתיים מעין שם | ה | המפורש שבמרכבה שחוקקה על כסא
 הכבוד שנטל הקב"ה | משמו המפורש והניחם על שמו של מטטרון שמו | ש |
 שקוראין אותו בהם מלך מלכי המלכים הקב"ה ומלאכי השרת | בשמי מרום. 30
 ועשרים ושנים חותמות שטבע אצבעו || שבו נתחמתו כל סררי רקיע ערבות ובו 30
 מתחתמין בפתקי | של שרי מלכיות שבמרום במלכות ובמשלת ברכות
 ובגדלה | ובו מתחתמין פתקי של מלאך המת ופתקי של כל אומה | ומלכות. 30
 אמר מטטרון מלאך שר הפנים מלאך | שר התורה מלאך שר החכמה מלאך שר 5
 התבונה מלאך | שר המלוכה מלאך שר הכבוד מלאך שר ההיכל מלאך שר |
 המלכים מלאך שר הרזנים מלאך שר השרים רמים וגבוהים | רבים וגבדים 35
 שבשמים ובארץ

§ 79

י' אלהי ישראל הוא עד לי | ב | בדבר זה שכשגילתי רו זה למשה רעשו עלי כל
 חיילי מרום | ש | שבכל רקיע ורקיע ואמר | הן | לי מפני מה אתה נגלה רו זה 10
 לבני אדם | ילוד אשה בעלי מום בעלי טומאה בעלי דם בעלי זב בעלי | ט |
 טיפות סרחות רו שנבראו בו שמים וארץ ים ויבשה הרים | וגבעות גהרות
 ומע | נות גיהנם אש וברד גן עדן ועץ החיים | ונוצרו בו אדם ובהמה חית 15
 השדה ועוף השמים ודגי הים | ב | במהמות ולויתן שקצים ורמסים שריצי הים
 ורמשי מדברות | תורה וחכמה דעת ומחשבה בית עליונים ויראת שמים | מ |
 מפני מה אתה מגלה לבשר ודם. אמרתי להם מפני שנתן לי | רשות הקב"ה ועוד 45
 נטלתי רשות מכסא רם ונשא שבכל | ש | שמוות המפורשות יוצאות כברקי אש
 ובבזיקי וזהר ובחשמלי | להבה ולא נתקררה דעתן עד שנופן הקב"ה והוציא 20
 בנויפה | מלפניו ואמר להם אני רציתי ואני חישקתי ואני פקדתי ואני | מסרתי
 למטטרון עבדי בלבד שהוא אחד מכל בני מרום | ו |

50

§ 80

ומטטרון מן בית גוים שלי ומוסרו למשה ומשה ליהושע | ויהושע לזקינים
 חקינים לנביאים ונביאים לאנשי כנסת | הגדולה ואנשי כנסת הגדולה לעזרא 25
 הסופר ועזרא | ה | הסופר להלל הזקן והלל הזקן לר' אבהו ור' אבהו לר' זירא
 ור' זירא לאנשי אמונה ואנשי אמונה לבעלי אמונות להזחר | בו ולהתפרות את 55
 כל החולים המתרגשות לבא בעולם שג' | ויאמר אם שמוע תשמע לקול ה'
 אלהיך והישר בעיניו | ת | תעשה והאונת למצותיו ושמרת כל חוקיו כל המחלה 30
 אשר // שמת | שמת במצרים לא אשים עליך כי אני ה' רופאך.. || א86